

ลักษณะภาษาของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ภาษาไทยที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ เนื่องจากสันนิษฐานว่าข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) เป็นการสร้างสรรค์ภาษาที่เกิดจากเงื่อนไขของการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ต้องการสร้างบริการดังกล่าวขึ้นมาเพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าและปริมาณการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยผู้ผลิตข้อความ (content provider) ได้อาศัยบริบททางสังคม เช่น วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ปัจจัยด้านสื่อ เป็นตัวกำหนดทิศทางการสร้างสรรค์ภาษา เพื่อให้สามารถเลือกใช้คำจำนวนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการสื่อสารและเกิดประสิทธิผลทางธุรกิจต่อไป

จากการศึกษาตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ภาษาไทยที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น มีการเลือกใช้คำ จำนวน และภาพพจน์ที่น่าสนใจหลายประการและมีรูปแบบเฉพาะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การใช้คำ

การใช้คำที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ภาษาไทยที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหลายลักษณะ เช่น การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน การละ การใช้คำลงท้าย การใช้คำกริยาวิเศษณ์ การใช้คำอุทาน การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติ การใช้อักษรย่อ การซ้ำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำสแลง ดังนี้

3.1.1 การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน

การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน¹ หมายถึง การนำเอาคำหนึ่งไปประกอบกับอีกคำหนึ่ง

¹ การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันนั้น วิทยานิพนธ์ของศรีจันทร์ วิชาตรง (2524) และ ศักดิ์สิทธิ์ ลิ้มกุลาคมน์ (2534) เรียกว่าการใช้คำที่มีความหมายไม่สอดคล้องกัน ส่วนงานวิจัยของ นวลทิพย์ ทิพย์เกษร (2545) เรียกว่าการใช้คำผิดบริบท และปานดวงใจ บุตรกินรี (2547) เรียกว่าการใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน

แล้วทำให้ความหมายไม่สอดคล้องกัน โดยไม่คำนึงเรื่องตำแหน่งการปรากฏร่วมกันของคำต่าง ๆ ซึ่งผู้ผลิตข้อความจงใจใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันนี้ มาช่วยสร้างความแปลกให้แก่ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ส่วนใหญ่มักนำคำกริยาที่ใช้แสดงความรู้สึกต่าง ๆ มาประกอบกับคำที่มีรูปธรรมชัดเจนหรือคำที่มีความหมายเข้าใจกันทั่วไป เพื่อช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจและตีความสารได้ง่ายยิ่งขึ้น

การศึกษาคั้งนี้ ปรากฏตัวอย่างการใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน² จำนวน 21 ตัวอย่าง ได้แก่ รักใส่กล่องฟาสเจอร์ไรซ์ จ่ายเป็นความคิดถึง พืชชาน้ำคิดถึง สลัดหน้าความคำนึง เก็บภาณีความน่ารัก ห่วงใยกระจายเป็นหย่อม ๆ รักแบบซิงซัง มัดจำด้วยรัก ความถี่รัก พกใจ เดินตามฝัน ประหยัดความน่ารัก คลื่นความคิดถึง เมียนด้วยสายสวาท ขนความรัก สมการรัก พิพิภณท์หัวใจ ประตุใจ ปักความห่วงใย อาภัพเกรด และรูปร่างแสนมัน ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) โทรสั่งพืชชาน้ำคิดถึง กับสลัดवादความคำนึง ส่ง msg ซึง ๆ ถึงเธอ

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความนำคำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันอย่างความรู้สึก “คิดถึง” และ “ความคำนึง” ซึ่งเป็นนามธรรมมาใช้ร่วมกับสิ่งที่เป็นรูปธรรมคือ “พืชชา” และ “สลัด” ทั้งนี้ เพื่อต้องการสมมุติให้ความรู้สึกของผู้ส่งสารเป็นสิ่งที่ผู้รับสารสามารถรับรู้และจินตนาการเป็นรูปธรรมได้ โดยสมมุติให้เห็นเป็นอาหารสองอย่าง ซึ่งการนำคำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันมาใช้ในข้อความนี้ช่วยสร้างความแปลกให้แก่ข้อความและดึงดูดความสนใจของผู้รับสารได้ทางหนึ่ง กล่าวสรุปได้ว่าข้อความนี้เป็นสารที่บอกกล่าวความคิดถึงของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสารนั่นเอง

ตัวอย่าง

- (2) มีน้ำ 1 แก้วผสมความห่วงใย และใส่ความคิดถึงให้เธอดื่มก่อนนอนจะได้ฝันดี

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความนำคำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันอย่าง “น้ำ” ซึ่งเป็นรูปธรรมมาใช้ร่วมกับคำที่เป็นนามธรรมคือ “ความห่วงใย” และ “ความคิดถึง” เพื่อสื่อความรู้สึกคิดถึงและห่วงใยที่ผู้ส่งสารมีต่อผู้รับสารให้เห็นเป็นรูปธรรมขึ้นมา โดยสมมุติเรื่องราวให้แปลกไปจากการบอกกล่าวความรู้สึกโดยตรง ในที่นี้ ผู้ผลิตข้อความสมมุติให้ความรู้สึกห่วงใยคิดถึงของผู้ส่งสาร

² ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

เป็นส่วนผสมที่มีคุณค่าที่อยู่ในน้ำที่ต้องการให้ผู้รับสารดื่มก่อนนอนและจะได้ฝันดี ทั้งนี้เพื่อต้องการบอกผู้รับสารว่าห่วงใยและคิดถึงนั่นเอง

ตัวอย่าง

(3) ขณะนี้ท่านกำลังชำระค่าบริการกรุณาจ่ายเป็นความคิดถึง ขอขอบคุณ

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความนำคำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันอย่างคำว่า “ความคิดถึง” มาให้รวมกับกริยาคำว่า “จ่าย” ซึ่งมักจะตามด้วยคำนามที่จับต้องได้จำพวกเงิน ทั้งนี้ผู้ผลิตอาจต้องการสมมุติเรื่องราวเพื่อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ใช้ปฏิสัมพันธ์แสดงความคิดถึงต่อกัน โดยการใช้คำลักษณะดังกล่าวทำให้ข้อความสั้นนี้มีความแปลกไปจากการสื่อสารทั่วไป

จากตัวอย่าง การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นั้น อาจกล่าวได้ว่า การใช้คำลักษณะนี้เป็นกลวิธีหนึ่งที่ผู้ผลิตข้อความนำมาใช้เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้รับสาร เนื่องจากคำดังกล่าวมักไม่ปรากฏในการสื่อสารในภาษาไทยมาตรฐาน เพราะผิดหลักภาษาจึงไม่ได้พบตัวอย่างการให้มากนัก แต่อย่างไรก็ตามการใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันในการศึกษาครั้งนี้ก็ยังสามารถสื่อวัตถุประสงค์ของข้อความได้โดยอาศัยความหมายประจำคำช่วยในการทำความเข้าใจสาระในข้อความต่าง ๆ

3.1.2 การละ

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2523, น.86) กล่าวว่า การละเป็นการละส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น ละประธาน ละกรรม แต่จะไม่ละกริยาเพราะเป็นใจความสำคัญของประโยค ผู้อ่านจะต้องเติมส่วนที่ละเอาไว้ให้เต็ม เพื่อให้ได้ใจความครบบริบูรณ์

ในที่นี้ การละ หมายถึง การไม่ปรากฏรูปคำที่เป็นประธานและกรรมของประโยคต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นข้อความสั้นสำเร็จรูปหนึ่ง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 การละคำที่เป็นประธาน ในที่นี้ หมายถึง การละผู้ทำกริยาต่าง ๆ เช่น กริยาแสดงสภาพ³ กริยาแสดงอาการ⁴ และกริยาแสดงประสบการณ์⁵ไว้ในฐานที่เข้าใจ เนื่องจากสามารถเข้าใจได้จากบริบทในข้อความและบริบทสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงของการรับส่งข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) และสามารถทราบได้ว่าประธานที่ไม่ปรากฏรูปนั้น หมายถึง ผู้ส่งสาร หรือผู้รับสาร ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ∅⁶ อิจจาปรอทที่อยู่ใกล้คนไข้ อิจจาเส้นเลือดใหญ่ที่อยู่ใกล้หัวใจเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ประกอบด้วยประโยคละประธาน 1 ตำแหน่ง ได้แก่ “∅ อิจจาปรอทที่อยู่ใกล้คนไข้” ในที่นี้ ละประธาน “ฉัน” ส่วนประโยคที่ว่า “อิจจาเส้นเลือดใหญ่ที่อยู่ใกล้หัวใจเธอ” ผู้วิจัยถือว่าประโยคดังกล่าวสมบูรณ์ เนื่องจากประโยคทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์กันแบบการซ้ำโครงสร้าง ดังนั้น ประโยคทั้งสองจึงสามารถใช้ประธานร่วมกันได้

ตัวอย่าง

(2) ∅ มีเธอมานั่งอยู่ในหัวใจ โลกทั้งโลกก็สดไล้ขึ้นเป็นกอง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ประกอบด้วยประโยคละประธาน 1 ตำแหน่ง ได้แก่ “∅ มีเธอมานั่งอยู่ในหัวใจ” ในที่นี้ ละประธาน “ฉัน” เนื่องจากการสื่อสารรูปแบบข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ เป็นสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารที่นำข้อความดังกล่าวนี้ไปใช้ จึงเข้าใจได้ว่าประธานในที่นี้ คือ ผู้ส่งสาร

³ กริยาแสดงสภาพ เป็นคำกริยาที่มีความหมายแสดงสภาพของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นสภาพจิตใจ หรือสภาพร่างกาย เช่น ดำใจดี สิวเร็ว เก่ง ฯลฯ

⁴ กริยาแสดงอาการ เป็นคำกริยาที่แสดงอาการเคลื่อนที่หรืออาการอยู่กับที่ เช่น หัวเราะ นั่ง ยืน นอน วิ่ง ไป ลอย ฯลฯ

⁵ กริยาแสดงประสบการณ์ เป็นคำกริยาที่มีความหมายแสดงประสบการณ์ เช่น ตื่นเต้น เสียใจ น้อยใจ อาย เห็น ได้ยิน รู้ เข้าใจ ฯลฯ

⁶ ดูคำอธิบายสัญลักษณ์ได้ในบทที่ 1 หน้า 6.

ตัวอย่าง

(3) อยากจะได้ยูโกลด์เธอ แหะจะคอยส่งยิ้มให้กัน อยากเป็นคนที่สำคัญของเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ประกอบด้วยประโยคละประธาน 1 ตำแหน่ง ได้แก่ “อยากจะได้ยูโกลด์เธอ” ในที่นี้ ละประธาน “ฉัน” ส่วนประโยคที่สอง คือ “แหะจะคอยส่งยิ้มให้กัน” เป็นส่วนหนึ่งของประโยคความรวมที่ต่อเนื่องมาจากประโยคแรก ดังนั้น ประโยคทั้งสองจึงสามารถใช้ประธานร่วมกันได้ ส่วนประโยคสุดท้ายที่ว่า “อยากเป็นคนที่สำคัญของเธอ” นั้น ถือได้ว่าเป็นประโยคที่สมบูรณ์เพราะมีความสัมพันธ์กับประโยคแรกแบบการซ้ำโครงสร้าง จึงใช้ประธานตัวเดียวกับประโยคแรกด้วย

3.1.2.2 การละคำที่เป็นกรรม ในที่นี้ หมายถึง การละผู้ที่ถูกกล่าวถึงในประโยคที่ประกอบเป็นข้อความหนึ่ง ๆ ไว้ในฐานที่เข้าใจ เนื่องจากเข้าใจได้จากบริบทในข้อความเดียวกัน และบริบทสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงของการรับส่งข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่เข้าใจโดยทั่วไปว่ากรรมที่ไม่ปรากฏรูปนั้น หมายถึง ผู้ส่งสารและผู้รับสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) เมสเสจมาให้ ☺ เหมือนไม่เข้าท่า แต่ความจริงใจที่ให้น่า มีค่ากว่าสิ่งใด

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ประกอบด้วยประโยคละกรรม 1 ตำแหน่ง ได้แก่ ประโยคว่า “เมสเสจมาให้ ☺” ในที่นี้ ละกรรม “เธอ” หรือ “คุณ” โดยการละกรรมดังกล่าวยังช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสคล้องจองกันระหว่างคำว่า “ให้” และ “ไม่” ในข้อความว่า “เมสเสจมาให้ ☺ เหมือนไม่เข้าท่า” นอกจากนี้ ประโยคดังกล่าวยังมีการละประธานของประโยคคือ “(ฉัน) เมสเสจมาให้ ☺ ” ซึ่งสามารถเข้าใจได้ว่าประธานที่ละไว้หมายถึงตัวผู้ส่งสาร

ตัวอย่าง

(2) มือถือจะระเบิดแล้ว รีบปิด ☹ เร็วเข้า

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ประกอบด้วยประโยคละกรรม 1 ตำแหน่ง ได้แก่ ประโยคว่า “รีบปิด ☹ เร็วเข้า” ในที่นี้ ละกรรม “มือถือ” ซึ่งสามารถทราบได้เพราะมีการกล่าวนำในประโยคก่อนหน้านี้ คือ “มือถือจะระเบิดแล้ว...”

ตัวอย่าง

(3) ขอโทษที่ส่งผิด นึกว่าเบอร์โกดังเก็บของเก่า

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ประกอบด้วยประโยคละกรรม 1 ตำแหน่ง ได้แก่ ประโยคว่า "ขอโทษที่ส่งผิด" ในที่นี้ ละกรรม "เบอร์" โดยสามารถทราบได้ว่ากรรมที่ละไว้นั้นคืออะไร เนื่องจากมีประโยคที่บอกเหตุของการกระทำต่อท้าย คือ "นึกว่าเบอร์โกดังเก็บของเก่า" นอกจากนี้ ประโยคดังกล่าวยังมีการละประธานของประโยค คือ "(ฉัน) ขอโทษที่ส่งผิด" อีกด้วย

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนในการละคำที่ทำหน้าที่เป็นประธานและทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

การละคำที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการละ	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
การละคำที่เป็นประธาน	843	81.64
การละคำที่เป็นกรรม	190	18.39
รวม	1,033	100

จากตารางจะเห็นได้ว่าสัดส่วนในการปรากฏการละคำที่เป็นประธานปรากฏเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 81.64 การละคำที่เป็นกรรมปรากฏเป็นจำนวนร้อยละ 18.39 ตามลำดับ แต่ไม่ปรากฏการละคำกริยา อาจเนื่องมาจากคำกริยาในข้อความสั้นสำเร็จรูปมักเป็นใจความและรายละเอียดที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบ ส่วนการละประธานและกรรมจะพบบ่อยครั้งอาจเป็นเพราะข้อความสั้นสำเร็จรูปเป็นการสื่อสารที่มีสถานการณ์เฉพาะเจาะจงระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารเท่านั้น จึงทำให้เข้าใจได้โดยปริยายว่าประธานหรือกรรมในข้อความก็คือผู้ส่งสารและผู้รับสาร นอกจากนี้ การละคำบางคำในข้อความสั้นสำเร็จรูป ช่วยทำให้เกิดสัมผัสภายในข้อความ อีกทั้งยังช่วยประหยัดพื้นที่การสื่อสารด้วย

3.1.3 การใช้คำลงท้าย

การใช้คำลงท้าย คือ การนำกลุ่มคำลงท้ายซึ่งเป็นคำที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายสุดของประโยคมาใช้ในข้อความ เพื่อบอกความสุภาพ ความสนิทสนมของคู่สื่อสาร และการใช้คำลงท้ายที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ กัน จะทำให้เกิดน้ำเสียงและสื่อความหมายแตกต่างกันไปด้วย (วิจิตร ภาณุพงศ์, 2541, น. 61)

การศึกษาค้างนี้ ปรากฏตัวอย่างการใช้คำลงท้ายในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) จำนวน 313 ครั้ง ได้แก่ คำว่า ลี ละ เลย นะ นะเออ อะ จ๊ะ อะละ เนียลี เกอะ ละลี ละลี เนียนะ น้า เอย จิ จ้า จ้า แหละ นี นีน้า นะลี นะลี เกอะนะ นะจ๊ะ จ้า ครับ เอย น้า เด้อ ลีเอ้า นะเออ ละลี เนีย หนะลี อะ เกอะ เกอะ งะ เน้อ แะ ดิ อะเลย นิ หรอก หละ เลยอะ เอง เช่น

ตัวอย่าง

(1) ส่งข้อความมาเล่น ๆ ส่งมาให้สงสัย ส่งแล้วสบายใจ ก็คนมันรวยอะ

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำลงท้าย ได้แก่ “อะ” ในที่นี้เป็นคำลงท้ายที่มีลักษณะเช่นเดียวกับคำลงท้าย “นะ” ทุกประการ แต่เปลี่ยนเสียงคำไปจากเดิมเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารเฉพาะกลุ่มเพื่อนหรือคนสนิทคุ้นเคย และใช้ในสถานการณ์การสื่อสารที่ไม่เป็นทางการนัก

⁷ คำลงท้าย เป็นคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่คำดังกล่าวจะมีความหมายและหน้าที่ เมื่อคำนั้นประกอบอยู่ในบริบทของข้อความใดข้อความหนึ่ง

⁸ โดยทั่วไปหากพิจารณาคำลงท้ายโดยอาศัยเกณฑ์ทางความหมายจะสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ คำลงท้ายที่แสดงความสุภาพ เช่น ค่ะ ครับ จ๊ะ คำลงท้ายที่แสดงน้ำเสียงของผู้พูด เช่น ละลี จิ และคำลงท้ายที่แสดงคำถาม เช่น หรือยัง ไหม อย่างไร

ในที่นี้ ผู้วิจัยจะนำกลุ่มคำลงท้ายที่แสดงคำถามไปวิเคราะห์ในบทที่ 4 หัวข้อการใช้รูปประโยคเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ในการถาม ซึ่งจะให้เห็นความสัมพันธ์ทางความหมายของคำลงท้ายกับประโยคต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น เนื่องจากคำลงท้ายเป็นคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่จะมีความหมายและหน้าที่ เมื่อคำนั้นประกอบอยู่ในบริบทของข้อความใดข้อความหนึ่ง

ตัวอย่าง

(2) ใครชอบเพลงลูกทุ่ง จะมีแฟนรุ่นลุงรุ่นป้าเนื้อ

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำลงท้าย ได้แก่ “เนื้อ” ในที่นี้เป็นคำลงท้ายที่เลียนแบบมาจากภาษาไทยถิ่นอีสาน มีลักษณะเช่นเดียวกันกับคำลงท้าย “นะ” แต่การเลือกใช้คำลงท้าย “เนื้อ” ก็เพื่อให้เหมาะกับบริบทในการสื่อสารที่ต้องการสื่อความหมายในเชิงหยอกล้อ

ตัวอย่าง

(3) ทำไรอยู่จ๊ะ...คิดถึงเค้าอยู่ละซี...อิอิอิ

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำลงท้าย 2 คำ ได้แก่ “จ๊ะ” เป็นคำลงท้ายที่ช่วยแสดงความสุภาพและไม่ทำให้ข้อความห้วนเกินไปในประโยคคำถามที่ว่า “ทำไรอยู่จ๊ะ...” ส่วนคำลงท้าย “ละซี” เป็นคำลงท้ายที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับคำลงท้าย “ละสิ” แต่เปลี่ยนรูปคำไปจากคำเดิมเพื่อต้องการทอดเสียงให้ยาวออกไปเพื่อใช้สื่อน้ำเสียงเชิงเยาะเย้ย ดังประโยคที่ว่า “คิดถึงเค้าอยู่ละซี...” ซึ่งผู้ส่งสารใช้เพื่อชี้นำคำตอบให้แก่ผู้รับสารเพื่อต้องการให้ตอบรับประโยคคำถามที่นำมาก่อนหน้าว่าผู้รับสารกำลังคิดถึงผู้ส่งสารอยู่จริง

จากตัวอย่างการใช้คำลงท้ายที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ กล่าวได้ว่าผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูปได้เลือกใช้คำลงท้ายต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารในแต่ละข้อความ โดยคำลงท้ายบางคำช่วยบอกรู้สึก⁹ของผู้ส่งสาร คำลงท้ายบางคำช่วยแสดงความสุภาพ¹¹ บอกระยะห่างและท่าทีระหว่างคู่สื่อสาร ทั้งนี้ผู้ผลิตข้อความต้องการถ่ายทอดน้ำเสียงของคำผ่านตัวอักษร เนื่องจากข้อความสั้นสำเร็จรูปมีข้อจำกัดด้านบริบทสถานการณ์

⁹ ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

¹⁰ คำลงท้ายที่แสดงน้ำเสียง เป็นคำลงท้ายที่แสดงความรู้สึกท่าทีหรืออารมณ์ของผู้ส่งสารที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามีความรู้สึกอย่างไร เช่น น้ำเสียงที่แสดงความรู้สึกประหลาดใจ

¹¹ คำลงท้ายที่แสดงความสุภาพ เป็นคำลงท้ายที่บอกความสุภาพของผู้ส่งสารในสถานการณ์ที่ผู้ส่งสารสื่อสารกับผู้ที่มีอาวุโส หรืออาจใช้ในโอกาสที่ค่อนข้างเป็นทางการ

การสื่อสารกล่าวคือผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ได้เผชิญหน้ากัน จึงไม่สามารถคาดเดาสีหน้าและน้ำเสียงที่แท้จริงของผู้ส่งสารได้ และอาจทำให้ผู้รับสารตีความเจตนาของผู้ส่งสารคาดเคลื่อนไป ดังนั้น ผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูปจึงใช้คำลงท้ายแต่ละคำที่มีน้ำเสียงและสื่อความหมายแตกต่างกันมาช่วยเพิ่มความชัดเจนให้แก่ข้อความ ทำให้ผู้รับสารเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารจากน้ำเสียงของคำลงท้ายที่ปรากฏในแต่ละบรรทัดข้อความ

3.1.4 การใช้คำกริยาวิเศษณ์

การใช้คำกริยาวิเศษณ์ คือ การนำคำที่มีความหมายในเชิงปริมาณว่ามากเป็นพิเศษ มาประกอบหลังคำกริยา เพื่อช่วยเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำกริยานั้น ๆ พิจารณาได้จากตำแหน่งช่องว่างของกรอบประโยคทดสอบ คือ นาม กริยากรรม กริยาวิเศษณ์¹² (วิจิตร ณ ภาณุพงศ์, 2541, น. 64)

ในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏตัวอย่างการใช้คำกริยาวิเศษณ์¹³ ในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) จำนวน 106 ตัวอย่าง ได้แก่ คำว่า จัง เสมอ มากมาย อีก เหลือเกิน เสมอไป นึก เรื่อยไป เก่ง เยอะ นึก นึกมาก ปูบปั๊บ อีกแล้ว มาก นึกหนา หลาย (ภาษาถิ่นอีสาน) จัด ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ไม่สบตาให้หมางเมินก็แค่เขินอยากบอกเหลือเกินยืมตั้งค์พันนี้

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่ คำว่า "เหลือเกิน" โดยนำมาประกอบกับคำกริยา "บอก" เพื่อทำให้มีความหมายเชิงปริมาณว่า "อยากบอกมาก"

¹² คำกริยาวิเศษณ์บางคำอาจมีรูปและเสียงเหมือนกับคำกริยา เราสามารถจำแนกได้โดยการนำคำที่ตามหลังคำกริยามาใช้กับคำที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค หากคำใดมีความหมายเหมือนเดิมคำนั้นคือ "คำกริยากรรม" และคำที่มีความหมายไม่เหมือนเดิมหรือไม่มี ความหมายคำนั้นคือ "คำกริยาวิเศษณ์" เช่น "เขาหัวเราะเก่ง" แยกเป็น "เขาหัวเราะ" กับ "เขาเก่ง" ทำให้ความหมายไม่เหมือนเดิม ดังนั้น "เก่ง" ในที่นี้เป็นคำกริยาวิเศษณ์ (วิจิตร ณ ภาณุพงศ์, 2541, น.64)

¹³ ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

ตัวอย่าง

(2) สบายดีหรือเปล่า ไม่ส่งข่าวสักครั้ง น้อยใจจัง ไม่คิดถึงบ้างหรือไง

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่ คำว่า “จัง” โดยนำมาประกอบกับคำกริยา “น้อยใจ” เพื่อทำให้มีความหมายเชิงปริมาณว่า “น้อยใจมาก” ซึ่งการนำคำกริยาวิเศษณ์นี้ไปประกอบกับคำกริยาจะยิ่งช่วยเน้นอารมณ์ความรู้สึกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

(3) คนดีรู้ไหมเธออยู่ในใจเสมอ รักเธอกี่ห่วงเธอ ไม่ได้เจอกี่ห่วงใย

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่ คำว่า “เสมอ” โดยนำมาประกอบกับคำกริยา “อยู่ (ในใจ)” เสมอ เพื่อทำให้มีความหมายเชิงปริมาณว่า “อยู่ (ในใจ) ตลอดเวลา”

ตัวอย่าง

(4) เกลียดตัวเองนัก จะหักก็ไม่กล้า เลยส่ง msg มาอยากบอกว่ารักเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่ คำว่า “นัก” โดยนำมาประกอบกับคำกริยา “เกลียด” เพื่อทำให้มีความหมายเชิงปริมาณว่า “เกลียดมาก” ซึ่งคำกริยาวิเศษณ์นี้ เมื่อนำไปประกอบกับคำกริยาดังกล่าวช่วยทำให้เห็นน้ำเสียงของผู้ส่งสารเชิงติดพ้อต่อว่าตนเอง

ตัวอย่าง

(5) แดทอยูนอกสายตา น้องจินมาไม่ได้ มีแต่เธอในใจ รักมากมายจริง ๆ

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่ คำว่า “มากมาย” โดยนำมาประกอบกับคำกริยา “รัก” เพื่อทำให้มีความหมายเชิงปริมาณว่า “รักมาก”

จากตัวอย่างลักษณะภาษาเรื่องการใช้คำกริยาวิเศษณ์ที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นี้ จะเห็นได้ว่าเป็นการนำคำกริยาวิเศษณ์มาขยายคำกริยาที่แสดงความรู้สึกต่าง ๆ โดยผู้ผลิตข้อความต้องการนำความหมายของคำกริยาวิเศษณ์มาช่วยเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำกริยา เพื่อต้องการย้ำสาระสำคัญของข้อความสั้นสำเร็จรูปที่มุ่งแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสารให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คำดังกล่าวยังจะช่วยเพิ่มความประทับใจให้แก่ผู้รับสารด้วย

3.1.5 การใช้คำอุทาน

การใช้คำอุทาน คือ การนำคำที่แสดงถึงเสียงที่เปล่งออกมาเมื่อเกิดความรู้สึกดีใจ เสียใจ ตกใจ ประหลาดใจ มาใช้ประกอบในข้อความเพื่อช่วยสื่อสภาวะอารมณ์ต่าง ๆ

ในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏตัวอย่างการใช้คำอุทาน¹⁴ ในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) จำนวน 30 ครั้ง ได้แก่ คำว่า โอ๊ย เอ้อ เฮ้ โห่เอ๊ย โอ้มเพี้ยง เพี้ยง อู๊ยตายตาย สาธุ ยะฮู้ เอ๋ อ้อ แหะ ฮ้าว ว้าย อู๊ยว้าย...ตายตาย ขวัญเฉย...ขวัญมา ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) บอกไปว่าคิดถึงเธอทุกนาที คงรับรู้แล้วมั้งป่านนี้ เอ้อ...รู้สึกดีจัง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นปรากฏการใช้คำอุทาน ได้แก่ คำว่า “เอ้อ” เพื่อแสดงความรู้สึกโล่งใจสบายใจ ในประโยคที่ว่า “เอ้อ...รู้สึกดีจัง” ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งในข้อความที่มีความต่อเนื่องมาจากประโยคแรกที่เป็นเจตนาของข้อความ คือ “บอกไปว่าคิดถึงเธอทุกนาที” ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อความรู้สึกของตนให้ผู้รับสารทราบ คือ “คิดถึง” และประโยคคำถามที่ใช้เพื่อต้องการย้ำการรับรู้ของผู้รับสาร ในประโยคที่ว่า “คงรับรู้แล้วมั้งป่านนี้”

ตัวอย่าง

- (2) กว่าจะรู้จักรักเธอหมดหัวใจ อู๊ยตายตาย ขอภัยเราจะเมอ

¹⁴ ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นปรากฏการใช้คำอุทาน ได้แก่ “อึ้งตายตาย” เพื่อแสดงความรู้สึกตกใจ ประหลาดใจ ปรากฏในประโยคที่ว่า “อึ้งตายตาย ขอภัยเราละเมอ” ซึ่งเป็นประโยคเจตนาของข้อความ โดยเสนอข้อความขัดแย้งกับเนื้อความในประโยคแรกที่ว่า “กว่าจะรู้จักรักเธอหมดหัวใจ” เพื่อต้องการบอกกล่าวความรู้สึกของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสารในเชิงหยอกล้อ

ตัวอย่าง

(3) เอ้ วันนี้วันเกิดใครน้า¹⁵ จำไม่ได้ บอกหน่อยสิ อี อี happy birthday ja

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นปรากฏการใช้คำอุทาน ได้แก่ “เอ้” เพื่อแสดงความรู้สึกสงสัย ในประโยคคำถามที่ว่า “เอ้ วันนี้วันเกิดใครน้า จำไม่ได้ บอกหน่อยสิ” เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับสารได้ติดตามและเชื่อมโยงไปสู่เจตนาของข้อความที่ผู้ส่งสารต้องการอวยพรในวันเกิดของผู้รับสารในประโยคที่ว่า “happy birthday ja”

ตัวอย่าง

(4) ผู้หญิงที่โหนน้ำสวยเก่งแสนดีอีกต่างหาก อ้อ...แม่เราเอง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นปรากฏคำอุทาน ได้แก่ “อ้อ” เพื่อแสดงว่าตนรู้ในสิ่งที่สงสัยและหาคำตอบได้ในที่สุด พบในประโยคที่ว่า “อ้อ...แม่เราเอง” ซึ่งเป็นประโยคที่มีเนื้อความต่อเนื่องมาจากประโยคแรกของข้อความที่ว่า “ผู้หญิงที่โหนน้ำสวยเก่งแสนดีอีกต่างหาก” ที่ผู้ส่งสารต้องการใช้ถามเพื่อให้ผู้รับสารได้คิดก่อนที่จะขยายเนื้อความให้ชัดเจนขึ้นในประโยคสุดท้ายคือ “อ้อ...แม่เราเอง”

จากตัวอย่างการใช้คำอุทานที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นั้น มีส่วนช่วยในการแสดงสภาวะทางอารมณ์ของผู้ส่งสารให้มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่สมมุติขึ้นในแต่ละข้อความ และทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้อารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้ส่งสารได้ นอกจากนี้ การใช้คำอุทานยังมีส่วนช่วยสร้างความสมจริงให้แก่ข้อความสั้นที่สื่อด้วยตัวอักษรแทนการสื่อด้วยเสียงพูด

¹⁵ พิมพ์ตามต้นฉบับเดิม “น้า” พจนานุกรมปัจจุบันสะกดว่า “นะ”

3.1.6 การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติ

การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติ หมายถึง การเขียนคำที่ผิดไปจากพจนานุกรมไทย ตั้งแต่การสะกดพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ตามรูปแบบของภาษามาตรฐาน เพื่อต้องการใช้รูปแบบเขียนดังกล่าวถ่ายทอดเสียงที่ต้องการสื่อความหมายให้ใกล้เคียงกับการสนทนาในภาษาพูด

ในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏตัวอย่างการใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติในข้อความสั้นสำเร็จรูป¹⁶(SMS) 5 ลักษณะ ได้แก่ การใช้พยัญชนะสะกดมากกว่าปกติ การใช้พยัญชนะแปลกจากปกติ การใช้วรรณยุกต์แปลกจากปกติ การใช้สระแปลกจากปกติ และการกลมกลืนเสียงของคำปกติ ดังนี้

3.1.6.1 การใช้พยัญชนะสะกดมากกว่าปกติ หมายถึง การเพิ่มจำนวนพยัญชนะตัวสะกดของคำให้มีตัวสะกดมากกว่าคำปกติตั้งแต่สองตัวขึ้นไป เพื่อต้องการให้ออกเสียงคำยาวขึ้น ปรากฏการใช้คำลักษณะดังกล่าวเพียง 2 คำ ได้แก่ ตายย และอิมมม ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) เธอสวย รวยเว็ด เชิดหยิ่ง เต็มจริงนะ งามซ้ำ แต่ "ด้า" จะตายย

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีพยัญชนะสะกดมากกว่าปกติ ในคำว่า "ตาย" โดยเพิ่มพยัญชนะตัวสะกด "ย" ต่อท้ายคำเดิมและทำให้มีรูปคำใหม่คือ "ตายย" เพื่อต้องการให้ออกเสียงคำดังกล่าวยาวขึ้น และเพื่อต้องการสื่อให้ผู้รับสารได้ทราบน้ำเสียงของผู้ส่งสารที่สื่อในเชิงประชดประชันชัดเจนยิ่งขึ้น ดังประโยคที่ว่า "งามซ้ำ แต่ "ด้า" จะตายย"

ตัวอย่าง

(2) สาธุ...ขอให้คนอ่านอ้วน อิมมม.... ศักดิ์สิทธิ์จริง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีพยัญชนะสะกดมากกว่าปกติ ในคำว่า

¹⁶ ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

“อึม” โดยเพิ่มพยัญชนะตัวสะกด “ม” ต่อท้ายคำเดิมและทำให้มีรูปคำใหม่คือ “อึมम्म” เพื่อต้องการให้ผู้รับสารอ่านออกเสียงคำยาวออกไป และจงใจให้คำดังกล่าวมีเสียงเช่นเดียวกับเสียงที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบ ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการหยอกล้อเกี่ยวกับรูปร่างของผู้รับสาร

3.1.6.2 การใช้พยัญชนะแปลกจากปกติ หมายถึง การเขียนพยัญชนะของคำให้ต่างไปจากพจนานุกรม โดยการเปลี่ยนรูปพยัญชนะของคำเดิมด้วยพยัญชนะที่อยู่ในฐานกรณ์เดียวกัน เพื่อให้ออกเสียงใกล้เคียงกับภาษาพูดมากขึ้น หรือเปลี่ยนพยัญชนะของคำเดิมเป็นพยัญชนะอื่นๆ เพื่อจงใจสร้างคำใหม่ให้แปลกไปจากคำปกติ

การศึกษาครั้งนี้ ปรากฏคำที่ใช้พยัญชนะแปลกจากปกติคือ ชั่น แ่้า ตินิ อะะ อะ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) แ่้าว่ากันว่า เพื่อนแท้ให้กันได้ทุกอย่าง ถ้าจั้น จันขอแฟนนายแล้วกันนะ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีพยัญชนะแปลกไปจากปกติ ในคำว่า “แ่้า” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะมาจากคำว่า “เขา” โดยเปลี่ยนจากเสียง “ห” มาเป็นเสียง “ค” เป็นการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะในฐานกรณ์เดียวกันและเป็นผู้เทียบเสียงของเสียงพยัญชนะ คำเดิมทั้งนี้ต้องการนำคำที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงในภาษาพูดมาใช้สื่อสารเพื่อช่วยสร้างความสมจริงให้แก่ข้อความที่จำลองสถานการณ์การสื่อสารด้วยตัวอักษร

ตัวอย่าง

(2) เมื่อเธอล้ม ชั่นจะอยู่ข้าง คอยทำทุกอย่าง เพื่อไม่ให้เธอ..ยืน

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีพยัญชนะแปลกไปจากปกติ ในคำว่า “ชั่น” เป็นการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะมาจากคำว่า “ฉัน” โดยเปลี่ยนจากเสียง “จ” มาเป็นเสียง “ซ” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะในฐานกรณ์เดียวกัน และเป็นผู้เทียบเสียงของเสียงพยัญชนะ คำเดิมทั้งนี้ต้องการนำคำที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงในภาษาพูดมาใช้สื่อสารเพื่อช่วยสร้างความสมจริงให้แก่ข้อความที่จำลองสถานการณ์การสื่อสารด้วยตัวอักษร

3.1.6.3 การใช้วรรณยุกต์แปลกจากปกติ ในที่นี้ หมายถึง การเปลี่ยนรูปและเสียงของวรรณยุกต์ให้ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ได้แก่ คำว่า ไม๊ ซี้ มัย มัย น้ำ เค้ย จ้าย ต้าย นึ่ง ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) เอ...เหี่ยวสนุกไม๊¹⁷ ลืมของฝากไม่เป็นไร แคกลับมามาตลอดภัยก็พอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีรูปวรรณยุกต์แปลกไปจากปกติ ได้แก่ คำว่า “ไม๊” ซึ่งตามปกติ “ม” เป็นกลุ่มพยัญชนะเสียงต่ำจะต้องใช้รูปวรรณยุกต์โทกำกับเพื่อแทนเสียงตรีเท่านั้น ในที่นี้ อาจเป็นความตั้งใจที่จะนำรูปวรรณยุกต์ตรีมาใช้เพื่อต้องการถ่ายทอดเสียงตรีโดยเข้าใจว่าการใช้รูปวรรณยุกต์ตรีกับ “ม” ในลักษณะดังกล่าวจะทำให้ได้เสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสารให้ผู้รับสารได้ยินเสียงผ่านรูปเขียนนั้น

ตัวอย่าง

(2) เอ วันนี่วันเกิดไครน้ำ¹⁸ จำไม่ได้ บอกหน่อยสิ อี อี happy birthday ja

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีรูปวรรณยุกต์แปลกไปจากปกติ ได้แก่ คำว่า “น้ำ” ซึ่งตามปกติ “น” เป็นกลุ่มพยัญชนะเสียงต่ำจะต้องใช้รูปวรรณยุกต์โทกำกับเพื่อแทนเสียงตรีเท่านั้น ในที่นี้ ผู้ส่งสารอาจจงใจนำรูปวรรณยุกต์ตรีมาใช้เพื่อต้องการถ่ายทอดเสียงตรีโดยเข้าใจว่าการใช้รูปวรรณยุกต์ตรีกับ “น” ในลักษณะดังกล่าว จะทำให้ถ่ายทอดเสียงของคำใกล้เคียงกับเสียงที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารได้ยิน เพื่อสร้างบรรยากาศการสื่อสารให้เหมือนกับการสนทนาจริง

ตัวอย่าง

(3) คนอะไรใจจ้าย...ง้าย...แค่ mobile เสียงดังก็หยิบขึ้นมาดู

¹⁷ พิมพ์ตามต้นฉบับเดิม “ไม๊” พจนานุกรมปัจจุบันสะกดว่า “ไหม”

¹⁸ พิมพ์ตามต้นฉบับเดิม “น้ำ” พจนานุกรมปัจจุบันสะกดว่า “นะ”

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีรูปวรรณยุกต์แปลกไปจากปกติ ได้แก่ คำว่า “ง้าย” ซึ่งตามปกติ “ง” เป็นกลุ่มพยัญชนะเสียงต่ำจะต้องใช้รูปวรรณยุกต์โทกำกับเพื่อแทนเสียงตรีเท่านั้น โดยเข้าใจว่าการใช้รูปวรรณยุกต์ตรีกับ “ง” ในลักษณะดังกล่าวจะทำให้ได้เสียงใกล้เคียงกับน้ำเสียงเชิงประชดประชันที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารได้ยินเสียงผ่านรูปคำนั้น

3.1.6.4 การใช้สระแปลกจากปกติ ในที่นี้ หมายถึง การเปลี่ยนรูปและเสียงของสระ ให้แปลกไปจากคำในพจนานุกรม ได้แก่ คำว่า ก้อ กะ ละ ปาว ปล่าว นุ่น น่าน น้ำ ปะ จ้า ปายแระ วาเลนทาย หยั่ง ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) เหงาจัง โทรสับก้อเจียบ ข้อความก้อไม่มี ถ้าใครส่งมาตอนนี้รักตาย

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีรูปสระแปลกไปจากปกติ ได้แก่ คำว่า “ก้อ” ซึ่งเปลี่ยนรูปและเสียงสระจากคำว่า “ก็” มาเป็น “ก้อ” เนื่องจากผู้ส่งสารอาจต้องการถ่ายทอดเสียงผ่านรูปคำดังกล่าวให้มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงในภาษาพูดมากที่สุด

ตัวอย่าง

(2) อยู่ไหน ใกล้ใครตอนนี้ ปีใหม่แล้วคนดี ฝากหอมแก้มคนข้างๆ 1 ที่ละกัน

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีรูปสระแปลกไปจากปกติ ได้แก่ คำว่า “ละ” ซึ่งเปลี่ยนรูปและเสียงสระจากคำว่า “แล้ว” มาเป็น “ละ” ทำให้รูปและเสียงคำดังกล่าวสั้นลง ทั้งยังช่วยประหยัดพื้นที่ในการสื่อสารที่มีอยู่จำกัดอีกด้วย

ตัวอย่าง

(3) ไม่มีอะไร มาเดินเล่น ปายแระ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีรูปสระแปลกไปจากปกติ ได้แก่ คำว่า “ปายแระ” ซึ่งเปลี่ยนรูปและเสียงสระจากคำว่า “ไป” มาเป็น “ปาย” ส่วนคำว่า “แระ” เปลี่ยนรูปและเสียงสระมาจากคำว่า “ละ” เพื่อต้องการยืดเสียงของคำทั้งสองให้ยาวออกไป เนื่องจาก

ผู้ส่งสารต้องการใช้คำดังกล่าวสื่อว่าเสียงเชิงหยอกล้อตามปริบทการสื่อสารในข้อความซึ่งจะทำให้ผู้รับสารเข้าใจเจตนาที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อได้ชัดเจนขึ้น

3.1.6.5 การกลมกลืนเสียง หมายถึง การที่เสียงสองเสียงซึ่งอยู่ใกล้กัน มีเสียงคล้ายหรือเหมือนกับเสียงหนึ่ง และเกิดเสียงกลมกลืนกันไปตามเสียงที่อยู่ข้างหน้าหรือกลมกลืนไปตามเสียงที่อยู่ข้างหลังก็ได้ หรือมีการกลมกลืนเสียงร่วมกัน (อนุমানราชธน, 2517, น.187)

ในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏการกลมกลืนเสียงในคำว่า ยังงัย ยังงิ ยังงิยังงั้น อย่างงี้ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

(1) ไม่ใช่วันพิเศษอะไร แต่อยากส่งมาให้ เธออย่างงี้มัย “สุขสันต์วันธรรมดา”

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีการกลมกลืนเสียง ในคำว่า “อย่างงี้” ซึ่งมาจากคำว่า “อย่างนี้” โดยเกิดการกลมกลืนเสียงกันระหว่างเสียง “ง” ในพยางค์หน้าและเสียง “น” ในพยางค์หลัง ในที่นี้เสียง “น” กลมกลืนไปตามเสียงข้างหน้าคือ “ง” และกลายเป็นเสียง “ง” ด้วย ปรากฏในคำว่า “อย่างงี้”

ตัวอย่าง

(2) ฉันต้องทำยังงิ เมื่อเพื่อนคนนี้เปลี่ยนไปเป็นรักเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีการกลมกลืนเสียง ในคำว่า “ยังงิ” ซึ่งมาจากคำว่า “อย่างไร” โดยเกิดการกลมกลืนเสียงกันระหว่างเสียง “ง” ในพยางค์หน้าและเสียง “ร” ในพยางค์หลัง ในที่นี้เสียง “ร” กลมกลืนไปตามเสียงข้างหน้าคือ “ง” และกลายเป็นเสียง “ง” ปรากฏในคำว่า “ยังงิ” เพื่อให้เสียงของคำสั้นลงและต้องการให้ออกเสียงคำดังกล่าวคล้ายเสียงที่ใช้สื่อสารในภาษาพูด

ตัวอย่าง

(3) เคยรักห้วงโยยังงิก็ยังงั้น จริ่งใจต่อกัน สิ่งเหล่านั้นเหมือนเดิม

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้คำที่มีการกลมกลืนเสียง 2 คำ ได้แก่ คำว่า “ยังงั” ที่มาจากคำว่า “อย่างไร” และคำว่า “ยังงั้น” ที่มาจากคำว่า “อย่างนั้น” โดยเกิดการกลมกลืนเสียงไปข้างหน้าระหว่างเสียง “ง” กับเสียง “ร” และเสียง “ง” กับเสียง “น” ตามลำดับ และเสียงพยางค์หลังจะกลายเสียงตามพยางค์หน้า ในที่นี้ กลายมาเป็นเสียง “ง” ทั้งสองคำ ทำให้เกิดคำว่า “ยังงั” และ “ยังงั้น” ทั้งนี้ ผู้ส่งสารต้องการให้คำดังกล่าวออกเสียงคล้ายกับเสียงที่ใช้สื่อสารในภาษาพูด

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนการใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2

การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติ	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
การกลมกลืนเสียง	90	49.18
การใช้สระแปลกจากปกติ	57	31.15
การใช้พยัญชนะแปลกจากปกติ	26	14.21
การใช้วรรณยุกต์แปลกจากปกติ	8	4.37
การใช้พยัญชนะสะกดมากกว่าปกติ	2	1.09
รวม	183	100

จากตารางจะเห็นได้ว่าการใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) มากที่สุด คือ การกลมกลืนเสียงคิดเป็นร้อยละ 49.18 รองลงมาคือการใช้สระแปลกจากปกติปรากฏร้อยละ 31.15 การใช้พยัญชนะแปลกจากปกติปรากฏร้อยละ 14.21 การใช้วรรณยุกต์แปลกจากปกติปรากฏร้อยละ 4.37 และการใช้พยัญชนะมากกว่าปกติปรากฏร้อยละ 1.09 ของลักษณะภาษาทั้งหมด โดยการใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นี้ มักจะเป็นการสะกดรูปคำตามเสียงที่ใช้ในการสื่อสารด้วยเสียงพูด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านบริบทสถานการณ์การสื่อสารของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) กล่าวคือ ผู้รับสารและผู้ส่งสารไม่ได้เผชิญหน้ากันและสื่อสารกันด้วยตัวอักษรแทนเสียงพูด ทำให้ผู้รับสาร

ไม่สามารถคาดเดาสีหน้าท่าทางและน้ำเสียงที่แท้จริงของผู้ส่งสารได้ ดังนั้น ผู้ผลิตจึงอาศัยการสะกดรูปคำที่จิตใจสะกดให้แปลกไปจากคำในภาษาเขียนโดยสะกดคำด้วยรูปสระและวรรณยุกต์ที่ช่วยถ่ายทอดเสียงของคำให้ใกล้เคียงกับเสียงที่ผู้ส่งสารใช้สื่อสารกับผู้รับสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยคำดังกล่าวจะช่วยให้ผู้รับสารรู้สึกเสมือนว่าข้อความสั้นลำเร่รูปนั้นเป็นข้อความที่ใช้สื่อสารในการสนทนาตามปกติ

3.1.7 การใช้อักษรย่อ

การใช้อักษรย่อ หมายถึง การใช้ตัวอักษรแทนเสียงของคำเต็มเต็ม โดยอาจเป็นคำที่รู้จักกันทั่วไป หรือเป็นอักษรย่อเฉพาะที่ต้องอาศัยบริบทในข้อความช่วยบอกความหมาย

ในการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏการใช้อักษรย่อในข้อความสั้นลำเร่รูป¹⁹(SMS) เป็นอักษรย่อกำในภาษาไทยจำนวน 4 ข้อความ ได้แก่ ว.1 ว.2, ร. ค.ว.ย. และ ร.พ. และปรากฏการใช้อักษรย่อกำภาษาอังกฤษจำนวน 89 ครั้ง ได้แก่ คำว่า msg sms b K.F.C O.K. MK. ดีเจ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ว.1 เรียก ว.2 คนทางนี้สบายดี คนทางโน้นละ ตอบด้วย

ข้อความสั้นลำเร่รูปนี้ ปรากฏการใช้อักษรย่อ คือ “ว.” ซึ่งอักษรย่อนี้อยู่ในบริบทของข้อความที่ว่า “ว.1 เรียก ว.2...” จึงทำให้เข้าใจได้ว่า “ว.” ในที่นี้ เป็นอักษรย่อของคำว่า “วิทยุ” ซึ่งเลียนแบบการสื่อสารวิทยุของตำรวจ กล่าวคือ “ว.1” จะใช้เรียกแทนตัวผู้ส่งสารและ “ว.2” จะใช้เรียกแทนตัวผู้รับสารนั่นเอง

ตัวอย่าง

(2) ร. รักษาไม่ยาก ไม่ต้องลากเรือออกไป ขนส่งจากหัวใจ ไม่ต้องใช้แม่น้ำมัน

¹⁹ ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้พยัญชนะ คือ “ร.” ซึ่งพยัญชนะนี้อยู่ในบริบทของข้อความที่ว่า “ร. รักษาไม่ยาก” จึงทำให้สามารถเข้าใจได้ว่า “ร.” ในที่นี้ เป็นพยัญชนะของคำว่า “รัก” ซึ่งเป็นพยัญชนะที่สร้างขึ้นเพื่อสื่อความหมายเฉพาะในข้อความนี้ หากพยัญชนะนี้ปรากฏตามลำพังผู้รับสารก็จะไม่สามารถทราบได้ว่าย่อมาจากคำใด

ตัวอย่าง

(3) ตอนนี้อยู่ ร.พ. เป็นไรไม่รู้ หมอบอกว่าเป็นโรคไม่ค่อยมีใครสนใจ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้พยัญชนะ คือ “ร.พ.” พยัญชนะนี้อยู่ในบริบทของข้อความที่ว่า “ตอนนี้อยู่ ร.พ. เป็นไรไม่รู้ หมอบอกว่าเป็นโรคไม่ค่อยมีใครสนใจ” จึงทำให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ว่า “ร.พ.” ในที่นี้ เป็นพยัญชนะของคำว่า “โรงพยาบาล” ซึ่งเป็นพยัญชนะที่รู้จักกันโดยทั่วไป

ตัวอย่าง

(4) ค. ความรู้ ว. วินัย ย. ยุติธรรม ค.ว.ย. นำ 3 สิ่งนี้ไปใช้ประโยชน์นะ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้พยัญชนะคือ “ค.”, “ว.”, “ย.” ซึ่งพยัญชนะทั้งสามนี้อยู่ในบริบทของข้อความที่มาจากพยัญชนะ ได้แก่ “ค. คือ ความรู้” “ว. คือ วินัย” และ “ย. คือ ยุติธรรม” หากจะพิจารณานัยแฝงของพยัญชนะนี้อาจกล่าวได้ว่าผู้ผลิตข้อความจงใจใช้พยัญชนะนี้สื่อถึงสองแง่สองง่าม เพื่อต้องการสร้างความชวนหัวให้แก่ข้อความดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังปรากฏการใช้พยัญชนะคำในภาษาอังกฤษในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) เป็นจำนวนมาก ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ส่ง sms หาคนน่ารัก แต่โทษทีนะส่งผิดเบอร์

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้พยัญชนะ คือ “sms” เป็นพยัญชนะของคำในภาษาอังกฤษคำว่า “short message service” หมายถึง บริการรับส่งข้อความสั้น โดยพยัญชนะนี้

ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จะทราบความหมายกันไป ดังนั้น มักพบการใช้ตัวย่อคำดังกล่าวบ่อยครั้ง และช่วยประหยัดพื้นที่การสื่อสารที่มีอยู่จำกัดด้วย

ตัวอย่าง

(2) เทียงนี้ไม่มีนัดใช่ไหม ขอจองตัวนะ O.K. มั้ย จะชวนไปกินไก่ K.F.C

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้ตัวย่อสองคำ คือ “O.K.” และ “K.F.C” เป็นตัวย่อคำในภาษาอังกฤษคำว่า “Okay” หมายถึง “ตกลง” และ “Kentucky Fried Chicken” ที่หมายถึงสินค้าของผู้ผลิตที่มีชื่อดังกล่าวนี้ โดยตัวย่อดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในวงกว้าง ดังนั้น ผู้ผลิตข้อความจึงใช้ตัวย่อแทนการเขียนคำเต็ม เพื่อช่วยประหยัดพื้นที่การสื่อสารที่มีอยู่จำกัด

ตัวอย่าง

(3) msg นี่มีความรู้สึกดี ๆ ให้ save ไกล ๆ ใจ สุขสันต์ตลอดไป happy b-day

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการใช้ตัวย่อสองคำ คือ “msg” และ “b” เป็นตัวย่อคำในภาษาอังกฤษคำว่า “message” หมายถึง “ข้อความ” และ “birth” หมายถึง “เกิด” ตามลำดับ โดยตัวย่อ “msg” เป็นที่รู้จักและใช้กันในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผู้ผลิตข้อความจึงใช้ตัวย่อแทนการเขียนคำเต็ม ส่วนตัวย่อ “b” นั้นปรากฏในบริบทประโยคที่ชัดเจนทำให้ผู้รับสารสามารถคาดเดาความหมายของตัวย่อดังกล่าวได้โดยง่าย และการใช้ตัวย่อทั้งสองคำยังช่วยในการประหยัดพื้นที่การสื่อสารอีกด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยยังพบว่ามีการใช้ตัวอักษรที่มีเสียงพ้องกับคำในภาษาไทย และคำในภาษาอังกฤษมาใช้เป็นตัวย่อแทนเสียงของคำเต็มที่พ้องกัน ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) I did not see u มาหลายวัน ไฉจอมขวัญ รู้ไหม I miss u

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ผู้ผลิตข้อความนำอักษร “u” มาใช้เป็นอักษรแทนเสียงของคำในภาษาอังกฤษคำว่า “You” ซึ่งเมื่อออกเสียงตัวอักษร “u” จะมีเสียงพ้องกับคำดังกล่าว ในที่นี้

ผู้รับสารสามารถเข้าใจความหมายได้จากการอ่านเสียงของตัวอักษรย่อ นั้น นอกจากนี้ การใช้ตัวอักษรย่อยังมีส่วนช่วยในการประหยัดพื้นที่ในการสื่อสารที่มีอยู่จำกัดด้วย

ตัวอย่าง

(2) อานน้ำก็หายร้อน ถ้าเรองอนก็หอม 2 I ดีกันนะ...นะจ๊ะ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ผู้ผลิตข้อความนำอักษร "T" มาใช้เป็นอักษรแทนเสียงของคำในภาษาไทยคำว่า "ที" ซึ่งเมื่อออกเสียงตัวอักษร "T" จะมีเสียงพ้องกับคำดังกล่าว ในที่นี้ผู้รับสารสามารถเข้าใจความหมายได้จากการอ่านเสียงของตัวอักษรย่อ นั้น นอกจากนี้ การใช้ตัวอักษรย่อยังมีส่วนช่วยในการประหยัดพื้นที่ในการสื่อสารที่มีอยู่จำกัดด้วย

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนการใช้ตัวอักษรย่อคำภาษาไทยและคำภาษาอังกฤษ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3

การใช้ตัวอักษรย่อที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการใช้ตัวอักษรย่อ	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
ตัวอักษรย่อคำในภาษาอังกฤษ	89	95.70
ตัวอักษรย่อคำในภาษาไทย	4	4.30
รวม	93	100

จากตารางจะเห็นได้ว่าลักษณะภาษาเรื่องการใช้อักษรย่อที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) มากที่สุด คือ การใช้อักษรย่อคำในภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 95.70 ของการใช้อักษรย่อทั้งหมด และการใช้อักษรย่อคำในภาษาไทยปรากฏเพียงร้อยละ 4.30 เนื่องจากตัวอักษรย่อคำในภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูปนั้น ส่วนใหญ่เป็นหมวดคำที่ใช้ในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ผู้ใช้บริการรู้จักกันโดยทั่วไป จึงพบการใช้อักษรย่อคำแทนการเขียนคำเต็มบ่อยครั้ง สำหรับการใช้อักษรย่อคำในภาษาไทยที่ปรากฏในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าผู้ผลิตเลือกใช้อักษรย่อเป็นกลวิธีหนึ่งในการเสนอเรื่องราวและสร้างความชวนหัวให้แก่ข้อความ

และต้องอาศัยบริบทช่วยขยายความเข้าใจอักษรย่อดังกล่าว ดังนั้น การใช้อักษรย่อด้านภาษาไทย จึงไม่มีส่วนช่วยในการประหยัดพื้นที่ในการสื่อสาร

3.1.8 การซ้ำ

การซ้ำ หมายถึง การแสดงลักษณะการซ้ำส่วนใดส่วนหนึ่งของเสียง คำ โครงสร้าง หรือความหมายเดิมมากกว่าหนึ่งครั้ง ได้แก่ การซ้ำเสียง การซ้ำคำ การซ้ำโครงสร้าง และการซ้ำความหมาย ดังนี้

3.1.8.1 การซ้ำเสียง ในที่นี้หมายถึง การซ้ำเสียงพยัญชนะหรือซ้ำเสียงสระเดียวกัน ภายในข้อความเดียวกัน ดังต่อไปนี้

3.1.8.1.1 การซ้ำเสียงสระ คือ การซ้ำเสียงสระเดียวกันของคำต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในหนึ่งข้อความ โดยการซ้ำเสียงสระอาจทำให้เกิดเสียงสัมผัสคล้องจองระหว่างคำหรือระหว่าง ประโยค ซึ่งจะช่วยให้ข้อความดังกล่าวมีความไพเราะและช่วยให้ผู้รับสารสามารถจดจำเรื่องราวใน ข้อความได้ดีขึ้น ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) จะจำแลงเป็นยุงม่งไปหา เกาะแก้มนุ่มจุมพิตยามนิทรา หอมแก้มซ้ายขวาทุก ๆ คืบ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงสระอุ /u/ กับเสียงพยัญชนะ “ง” /ŋ/ ในคำว่า “ยุง” กับ “ม่ง” ซ้ำเสียงสระอา /a:/ ในคำว่า “หา” “นิทรา” และ “ขวา” นอกจากนี้ ยังซ้ำเสียงสระอุ /u/ กับเสียงพยัญชนะ “ม” /m/ ในคำว่า “นุ่ม” กับ “จุม” โดยการซ้ำเสียงสระ ที่ได้กล่าวมาช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสระหว่างคำและระหว่างประโยค อีกทั้งยังทำให้ข้อความ มีความไพเราะและง่ายแก่การจดจำเนื้อความด้วย

ตัวอย่าง

(2) แรก ๆ รู้จักชกหักเป็นเพื่อน นานไปใจเดือนเป็นมากกว่าเพื่อนได้มัย

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงสระอะ /a/ กับเสียงพยัญชนะ “ก” /k/ ในคำว่า “(รู้)จัก” “ชัก” และ “พัก” นอกจากนี้ มีการซ้ำเสียงสระไอ่ /ai/ ในคำว่า “ไป” “ใจ” และ “ได้” โดยการซ้ำเสียงสระในข้อความนี้ ช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสระหว่างคำและระหว่างประโยค และทำให้ข้อความดังกล่าวมีความไพเราะและง่ายแก่การจดจำข้อความ

ตัวอย่าง

(3) ใจหิวหิวปลิวสู่ฟ้า เป็นเพราะว่าวิลหาเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงสระอิ /i/ กับเสียงพยัญชนะ “ว” /w/ ในคำว่า “หิว” กับ “ปลิว” นอกจากนี้ มีการซ้ำเสียงสระอา /a:/ ในคำว่า “ฟ้า” “ว่า” และ “หา” โดยการซ้ำเสียงสระในข้อความนี้ ช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสระหว่างคำและระหว่างประโยค และทำให้ข้อความดังกล่าวมีความไพเราะและง่ายแก่การจดจำข้อความ

ตัวอย่าง

(4) ปีที่แล้วหัวตลอด ปีนี้ขอให้พบคนหล่อ คนสวยโอมเพี้ยง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงสระอี /i:/ ในคำว่า “ปี” กับ “ที่” และ “ปี” กับ “นี้” นอกจากนี้ มีการซ้ำเสียงสระเอ /e/ กับเสียงพยัญชนะ “ว” /w/ ในคำว่า “แล้ว” กับ “หัว” โดยการซ้ำเสียงสระในคำว่า “แล้ว” กับ “หัว” นี้ ช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสคล้องจองระหว่างคำภายในประโยคเดียวกัน

ตัวอย่าง

(5) จะไปตลาดซื้อขนม แต่ต้องไปซื้อยาคุม เพราะเป็นลมคิดถึงเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงสระโอะ /o/ กับเสียงพยัญชนะ “ม” /m/ ในคำว่า “ขนม” “(ยา)คุม” และ “ลม” โดยการซ้ำเสียงสระในข้อความนี้ช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสคล้องจองระหว่างคำภายในและระหว่างประโยคและทำให้ข้อความดังกล่าวมีความไพเราะง่ายแก่การจดจำข้อความ

3.1.8.1.2 การซ้ำเสียงพยัญชนะ คือ การซ้ำเสียงพยัญชนะเดียวกันในคำที่ปรากฏอยู่ในประโยคหรือข้อความเดียวกัน โดยคำดังกล่าวอาจจะมีเสียงสระแตกต่างกันก็ได้ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) สุขสดใสสาวสวยตลอดไป Happy birthday

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงพยัญชนะ “ส” /s/ ในคำว่า “สุข” “สดใส” “สาว” และ “สวย” นอกจากนี้ มีการซ้ำเสียงสระไอ /ai/ ในคำว่า “ใส” กับ “ไป” โดยผู้ส่งสารนำคำกริยาที่มีเสียงพยัญชนะซ้ำกันมาสร้างเป็นข้อความสั้นที่ต้องการสื่อการอวยพรในวันเกิดของผู้รับสาร และแสดงให้เห็นชั้นเชิงในการเลือกสรรคำเพื่อใช้สื่อความหมายได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่าง

(2) เตาะแตะ ตัวมเตี้ยม จนเติบโตใหญ่ เขายังดูแลไม่ห่างกาย พ่อเราเอง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงพยัญชนะ “ต” /t/ ในคำว่า “เตาะแตะ” “ตัวมเตี้ยม” และ “เติบโตใหญ่” นอกจากนี้ ยังมีการซ้ำเสียงสระไอ /ai/ ในคำว่า “ใหญ่” กับ “ไม่” โดยผู้ส่งสารนำคำกริยาที่มีเสียงพยัญชนะซ้ำกันมาสร้างเป็นข้อความสั้นที่ต้องการสื่อให้เห็นพัฒนาการของผู้ส่งสาร ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่ประโยคที่เป็นวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ต้องการบอกให้ผู้รับสารทราบว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของผู้ส่งสารที่ถูกกล่าวถึงในประโยคที่ว่า “เขายังดูแลไม่ห่างกาย” นั้นหมายถึง “พ่อ” ของผู้ส่งสารนั่นเอง

ตัวอย่าง

(3) วัยรุ่นวัยเรียน วัยเขียนวัยชน เสพติดไม่สน เสพกันไม่เสียน

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำเสียงพยัญชนะ “ร” /r/ ในคำว่า “รุ่น” กับ “เรียน” และซ้ำเสียงพยัญชนะ “ส,ช” /s/ ในคำว่า “เขียน” “ชน” “เสพ” “สน” และ “เสียน” นอกจากนี้ ยังมีการซ้ำเสียงสระเอีย /ia:/ กับเสียงพยัญชนะ “น” /n/ ในคำว่า “เรียน” และ “เขียน” และซ้ำเสียงสระโอะ /o/ กับเสียงพยัญชนะ “น” /n/ ในคำว่า “ชน” และ “สน” โดยผู้ส่งสาร

เลือกสรรคำกริยาที่มีเสียงพยัญชนะซ้ำกันมาสร้างเป็นข้อความสั้นเพื่อต้องการสื่อเตือนใจให้ผู้รับสารได้นำไปคิดและปฏิบัติ

3.1.8.2 การซ้ำคำ

การซ้ำคำ หมายถึง การซ้ำคำ ๆ เดิม โดยคำที่ซ้ำนั้นจะเหมือนกันทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในกรณีที่ผู้ส่งสารต้องการเน้นย้ำความหมายของคำอาจใช้เสียงวรรณยุกต์แตกต่างกันได้ ดังนี้

3.1.8.2.1 การซ้ำทั้งคำ เป็นการซ้ำคำ ๆ เดิมทุกประการทั้งพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ หรืออาจมีเครื่องหมายไ้มยมากำกับคำเพื่อแสดงการซ้ำคำนั้นก็ได้ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) แม้เพียงช่วงเวลาสั้น...สั้น แค่สบตากันก็รู้ว่าเข้าใจ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำคำว่า “สั้น...สั้น” โดยคำดังกล่าวมีเครื่องหมายไ้ปลายคั่นอยู่ด้วย เพื่อต้องการให้ออกเสียงคำยาวออกไปนั่นเอง

ตัวอย่าง

(2) msg_ นี้มีความรู้สึกดี ๆ ให้ saveใกล้ ๆ ใจ สุขสันต์ตลอดไป happy b-day

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำคำว่า “ดี ๆ” และ “ใกล้ ๆ” โดยคำทั้งสองมีเครื่องหมายไ้มยมาช่วยแสดงการซ้ำ นอกจากนี้ การซ้ำคำ “ดี ๆ” ทำให้เสียง ความหมายของคำเบาลงกว่าคำเดิม ขณะที่การซ้ำคำ “ใกล้ ๆ” ทำให้คำมีน้ำหนักและแสดงการเน้นย้ำมากกว่าคำเดิม

ตัวอย่าง

(3) ไม่โทรหาไ้ว่าเมินเฉย แต่ไม่ว่างเลยส่ง msg มาปรย ๆ คิดถึงนะ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการซ้ำคำว่า ได้แก่ “เปรย ๆ” โดยมีเครื่องหมายไม้ยมกช่วยแสดงการซ้ำ และการซ้ำคำนี้ทำให้คำมีน้ำหนักเบาลงกว่าคำเดิม “เปรย ๆ” หมายถึง กล่าวเพียงลอย ๆ เพื่อให้ได้ยิน

3.1.8.2.2 การซ้ำคำแบบเน้นย้ำ หมายถึง การซ้ำเสียงพยัญชนะและสระของคำเดิมแต่มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์แรกเพื่อเน้นน้ำหนักเสียงและช่วยในการย้ำความหมายของคำ ในการศึกษาครั้งนี้ พบการซ้ำคำแบบเน้นย้ำจำนวน 3 ตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) กว่าจะรู้จักรักเธอหมดหัวใจ อ้ายตายตาย ขอภัยเราจะเมอ

การซ้ำคำแบบเน้นย้ำในข้อความนี้ ได้แก่ “...ต้ายตาย” โดยมีการซ้ำเสียงพยัญชนะ “ต” / t / และเสียงสระอา / a : / เช่นเดียวกัน แต่มีการลงเสียงหนักเพื่อเน้นย้ำเสียงในคำแรก คือ “ต้าย”

ตัวอย่าง

(2) คนอะไรใจง้าย...ง้าย...แค่ mobile เสียงดังก็หยิบขึ้นมาดู

การซ้ำคำแบบเน้นย้ำในข้อความนี้ ได้แก่ “ง้าย...ง้าย” โดยมีการซ้ำเสียงพยัญชนะ “ง” / ŋ / และเสียงสระอา / a : / เช่นเดียวกัน แต่มีการลงเสียงหนักเพื่อเน้นย้ำเสียงในคำแรก คือ “ง้าย”

ตัวอย่าง

(3) ไม่เคย ไม่เคยคิดถึงใคร นอกจากเธอนี้ คนดีที่หนึ่งของฉันไง

การซ้ำคำแบบเน้นย้ำในข้อความนี้ ได้แก่ “ไม่เคย...ไม่เคย” โดยมีการซ้ำเสียงพยัญชนะ “ค” / kh / และเสียงสระเออ / e : / เช่นเดียวกัน แต่มีการลงเสียงหนักเพื่อเน้นย้ำเสียงในคำแรก คือ “เคย”

3.1.8.3 การซ้ำโครงสร้าง

การซ้ำโครงสร้าง หมายถึง การซ้ำโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์แบบเดียวกัน โดยคำที่ประกอบในโครงสร้างการซ้ำนั้น อาจมีพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์แตกต่างกันได้ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) 123 หมูน้ำตก 456 กะเพราไก่ 789 ลูกชิ้นน้ำใส เย็นนี้ไปนะกินข้าวกัน

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการสร้างข้อความด้วยการซ้ำโครงสร้างที่มี “จำนวนนับ + คำนาม” ได้แก่ จำนวนนับ “123” ตามด้วยคำนาม “หมูน้ำตก”, จำนวนนับ “456” ตามด้วยคำนาม “กะเพราไก่” และจำนวนนับ “789” ตามด้วยคำนาม “ลูกชิ้นน้ำใส” ตามลำดับ

ตัวอย่าง

(2) ข้างบนมัน ข้างล่างสนุก ข้างบนกระตุก ข้างล่างเจ็บ ? เจลย...คนตกปลา !

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการสร้างข้อความด้วยการซ้ำโครงสร้างที่มี “คำบุพบท + กริยา” ได้แก่ คำบุพบท “ข้างบน” ตามด้วยคำกริยา “มัน”, คำบุพบท “ข้างล่าง” แล้วตามด้วยคำกริยา “สนุก”, คำบุพบท “ข้างบน” ตามด้วยคำกริยา “กระตุก” และคำบุพบท “ข้างล่าง” ตามด้วยคำกริยา “เจ็บ” ตามลำดับ

ตัวอย่าง

(3) มองถนนคิดถึงรถ มองเมฆฝนคิดถึงฟ้า มองกาแฟคิดถึงน้ำชา มองปลาว่าคิดถึง

หน้าเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการสร้างข้อความด้วยการซ้ำโครงสร้างที่มี “คำกริยา+คำนาม+คำกริยา+คำนาม” ได้แก่ คำกริยา “มอง” ตามด้วยคำนาม “ถนน” ตามด้วยคำกริยา “คิดถึง” ตามด้วยคำนาม “รถ”, คำกริยา “มอง” ตามด้วยคำนาม “เมฆฝน” ตามด้วยคำกริยา “คิดถึง” ตามด้วยคำนาม “ฟ้า”, คำกริยา “มอง” ตามด้วยคำนาม “กาแฟ” ตามด้วย

คำกริยา "คิดถึง" ตามด้วยคำนาม "น้ำชา" และคำกริยา "มอง" ตามด้วยคำนาม "ปลาร้า" ตามด้วยคำกริยา "คิดถึง" ตามด้วยคำนาม "หน้า" (เธอ) ตามลำดับ

3.1.8.4 การซ้ำความหมาย

การซ้ำความหมาย หมายถึง การซ้ำคำที่มีความหมายแบบเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง ในข้อความเดียวกัน เช่น ตายวายชีวิต อมตะไม่มีวันตาย เป็นต้น

ตัวอย่าง

(1) คนเราถึงคราวจะตาย วายชีวิต แต่ก้างปลาแทงเหงือกยังเลือกตาย

ข้อความนี้ปรากฏการซ้ำความหมายคำว่า "ตาย" และ "วายชีวิต" ซึ่งคำสองคำนี้ มีความหมายเดียวกัน คือ สิ้นชีวิต

ตัวอย่าง

(2) ผมคงเป็นอมตะ ไม่มีวันตายแล้วละ เพราะผมจะมีชีวิตอยู่เพื่อเธอตลอดไป

ข้อความนี้ปรากฏการซ้ำความหมายคำว่า "อมตะ" "ไม่มีวันตาย" และ "มีชีวิตอยู่" ในที่นี้มีความหมายเดียวกัน คือ ไม่ตาย

ตัวอย่าง

(3) หลับ ปิดตา นอน จะได้ฝันถึงฉันเร็ว ๆ

ข้อความนี้ปรากฏการซ้ำความหมายคำว่า "หลับ" "ปิดตา" และ "นอน" ซึ่งคำทั้งสามคำในบริบทนี้มีความหมายเดียวกัน คือ นอน

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนการซ้ำเสียง ซ้ำคำ ซ้ำโครงสร้าง และซ้ำความหมาย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4

การซ้ำที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการซ้ำ	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
การซ้ำเสียง	(1,724)	(83.61)
ซ้ำเสียงสระ	1,338	64.94
ซ้ำเสียงพยัญชนะ	385	18.67
การซ้ำคำ	244	11.83
การซ้ำโครงสร้าง	91	4.41
การซ้ำความหมาย	3	0.15
รวม	2,062	100

จากตารางจะเห็นได้ว่ารูปภาษาที่แสดงการซ้ำที่ปรากฏตัวอย่างมากที่สุด คือ การซ้ำเสียงคิดเป็นจำนวนร้อยละ 83.61 มักเป็นการซ้ำเสียงสระร้อยละ 64.94 และซ้ำเสียงพยัญชนะร้อยละ 18.67 รองลงมาคือการซ้ำคำคิดเป็นร้อยละ 11.83 สำหรับการซ้ำโครงสร้างปรากฏร้อยละ 4.41 และลักษณะการซ้ำที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ การซ้ำความหมายปรากฏเป็นจำนวนร้อยละ 0.15

ภาพรวมของผลการศึกษาการซ้ำข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการซ้ำเสียงนั้น กล่าวได้ว่าข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นร้อยแก้วที่มีเสียงสัมผัสคล้ายร้อยกรอง แต่ไม่เคร่งครัดสัมผัส ลักษณะของการซ้ำดังกล่าวนี้ จะมีส่วนช่วยสร้างความไพเราะ ช่วยในการจดจำข้อความ และทำให้ข้อความสั้นมีลีลาเฉพาะต่างจากการสนทนาตามปกติ ส่วนการซ้ำคำเป็นกลวิธีที่ช่วยเน้นสาระสำคัญของข้อความให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ในขณะที่การซ้ำโครงสร้างช่วยทำให้เนื้อหาของข้อความน่าสนใจใคร่ติดตามและนำไปสู่วัตถุประสงค์หลักของข้อความนั้น ๆ นอกจากนี้ การซ้ำความหมายช่วยย้ำสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการเน้นให้ผู้รับสารทราบหรือทำตามให้ชัดเจนขึ้น

3.1.9 การใช้คำภาษาต่างประเทศ

การใช้คำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ มักเป็นคำที่รู้จักและเข้าใจความหมายกันทั่วไป หรือเป็นชื่อเฉพาะของสิ่งที่กำลังได้รับความสนใจ

ในขณะนั้น ๆ โดยนำมาใช้เป็นคำภาษาต่างประเทศล้วน ๆ และการใช้คำภาษาต่างประเทศ ประกอบกับคำภาษาไทย ดังนี้

3.1.9.1 การใช้คำภาษาต่างประเทศล้วน ๆ

การใช้คำภาษาต่างประเทศล้วน ๆ หมายถึง การยืมคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้ โดยไม่นำไปประกอบกับคำในภาษาอื่น ๆ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การทับศัพท์ และการนำ คำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยตรง

3.1.9.1.1 การทับศัพท์ หมายถึง การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยไม่ เปลี่ยนแปลงการออกเสียงหรืออาจเปลี่ยนแปลงบ้าง โดยเขียนคำดังกล่าวด้วยภาษาไทย และนำ มาใช้ในความหมายเดิม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การทับศัพท์ทั้งคำ และการทับศัพท์ที่ ตัดบางส่วน of คำเดิมออกไป ดังนี้

3.1.9.1.1.1 การทับศัพท์ทั้งคำ คือ การที่เรานำมาคำภาษาต่างประเทศมา ใช้โดยการเขียนด้วยอักษรไทยตามเสียงคำเดิมทั้งคำ

ตัวอย่าง

- (1) รักใส่กล่อง พาสเจอร์ไรซ์ กลับจากใจไม่เจอสัตว์เลี้ยงนอนผืนดินนะ

คำว่า “พาสเจอร์ไรซ์” เป็นคำภาษาต่างประเทศที่เขียนทับศัพท์ด้วยภาษาไทยทั้งคำ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Pasteurize”

ตัวอย่าง

- (2) โทรสั่ง พิซซ่า หน้าคิดถึงกับ สลัด ราคความคำนึง ส่ง msg ชึ่ง ๆ ถึงเธอ

คำว่า “พิซซ่า” และ “สลัด” เป็นคำภาษาต่างประเทศที่เขียนทับศัพท์ด้วยภาษาไทย ทั้งคำ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Pizza” และ “Salad” ตามลำดับ

ตัวอย่าง

(3) ไม่มีดอกไม้ช่อใหญ่ ไม่มีช็อคโกแลตรูปหัวใจ มีแต่ความในวรักรเธอ

คำว่า “ช็อคโกแลต” เป็นคำภาษาต่างประเทศที่เขียนทับศัพท์ด้วยภาษาไทยทั้งคำ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Chocolate” เป็นชื่อขนมชนิดหนึ่ง

3.1.9.1.1.2 การทับศัพท์ที่ตัดบางส่วนของคำเดิมออกไป คือ การนำคำ ภาษาต่างประเทศมาใช้โดยการเขียนด้วยอักษรไทยตามเสียงคำเดิมและตัดพยางค์หน้าหรือ พยางค์หลังของคำเดิมออกไป แต่นำมาใช้ในความหมายเดิม ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) แอร์เย็นจนหนาวสั่น คิดถึงเธอขึ้นพลันใจอันอุ่นทันที

คำว่า “แอร์” เป็นคำภาษาต่างประเทศที่เขียนทับศัพท์ด้วยอักษรไทยที่ตัดพยางค์ หลังของคำเดิมคือคำว่า “Aircondition” ออกไป และนำมาใช้เพียงคำว่า “แอร์” โดยคำนี้ยังมีความหมายเหมือนคำภาษาอังกฤษเดิม

ตัวอย่าง

(2) ส่ง sms หาคนน่ารัก แต่โทษทีนะส่งผิดเบอร์

คำว่า “เบอร์” เป็นคำภาษาต่างประเทศที่เขียนทับศัพท์ด้วยอักษรไทยที่ตัดพยางค์ หน้าของคำเดิมคือคำว่า “Number” ออกไป และนำมาใช้เพียงคำว่า “เบอร์” โดยคำนี้ยังมีความหมายเหมือนคำภาษาอังกฤษเดิม

ตัวอย่าง

(3) กลับบ้านให้ตรงเวลา อย่าลืมนำ แฟนดู

คำว่า “แฟน” เป็นคำภาษาต่างประเทศที่เขียนทับศัพท์ด้วยอักษรไทยที่ตัดพยางค์ หลังของคำเดิมคือคำว่า “Fanatic” ออกไป และนำมาใช้เพียงคำว่า “แฟน” โดยคำนี้มีความหมาย

แคลงกว่าความหมายของคำภาษาอังกฤษเดิมที่หมายถึงคนที่คลั่งไคล้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง กระตือรือร้น จนเกิดความบ้าคลั่ง แต่ในที่นี้นำมาใช้ในความหมายว่า คู่รัก

3.1.9.1.2 การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยตรง หมายถึง การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยมีรูปเขียนและความหมายเหมือนคำเดิมทุกประการ ส่วนใหญ่มักเป็นวงศัพท์ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี และคำที่ใช้แสดงปฏิสัมพันธ์ในโอกาสต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้พบว่ คำภาษาต่างประเทศดังกล่าวมีลักษณะเป็นวลีและประโยค ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) วันหยุดนี้ไปเที่ยวไหน บอกหน่อยได้ไหม จะตามไปเอาใจและ Take care

คำว่า "Take care" ที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ เป็นคำภาษาต่างประเทศ มีลักษณะเป็นวลี โดยผู้ผลิตข้อความต้องการนำคำดังกล่าวมาใช้ตามรูปคำเดิม และต้องการใช้สื่อความหมายว่า "ดูแลตัวเองด้วย ระวังตัว อย่าประมาท"

ตัวอย่าง

- (2) Happy Valentine ขอคานหลังใหม่ให้กับเธอ อธิ

คำว่า "Happy Valentine" ที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ เป็นคำภาษาต่างประเทศ มีลักษณะเป็นวลี โดยผู้ผลิตข้อความนำคำดังกล่าวมาใช้ตามรูปคำเดิมและต้องการใช้สื่อความหมายว่า "มีความสุขในวันแห่งความรัก" ซึ่งผู้ผลิตต้องการใช้คำและความหมายของคำนี้ เพื่อสร้างข้อความอวยพรในวันแห่งความรัก

ตัวอย่าง

- (3) Good night นะคนดี อย่าลืมฝันถึงคนนี่คนที่รักเธอ

คำว่า "Good night" ที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ เป็นคำภาษาต่างประเทศ มีลักษณะเป็นวลี โดยผู้ผลิตข้อความนำคำดังกล่าวมาใช้ตามรูปคำเดิมและใช้สื่อความหมายตามคำเดิมซึ่งเป็นการกล่าวคำอำลา ก่อนเข้านอน จึงได้นำคำดังกล่าวมาใช้โดยตรง

ตัวอย่าง

- (4) Heart แปลว่า หัวใจ เขียนข้างในว่า I miss you ทุกเวลา

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ ปรากฏการนำคำว่า “Heart” ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อความหมายในข้อความและมีความหมายของคำดังกล่าวกำกับอยู่ในข้อความเดียวกัน คือ คำว่า “หัวใจ” เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของคำดียิ่งขึ้น กับทั้งช่วยให้เกิดเสียงสัมผัสกับคำว่า “ใน” อีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีการนำประโยคว่า “I miss you” มาใช้โดยคงรูปและความหมายของคำเดิมไว้ หมายถึง “ฉันคิดถึงคุณ”

3.1.9.2 การใช้คำภาษาต่างประเทศประกอบกับคำภาษาไทย

การใช้คำภาษาต่างประเทศประกอบกับคำภาษาไทย หมายถึง การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ร่วมกับคำภาษาไทย บางคำมีความหมายเป็นคำสแลง ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) วันนี้วันวาเลนไทน์มีความในใจจะบอกว่ารักเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ มีการนำคำภาษาไทย คำว่า “วัน” มาใช้ประกอบกับคำภาษาต่างประเทศคำว่า “วาเลนไทน์” ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษที่เขียนทับศัพท์ด้วยภาษาไทยมาจากคำเดิมคือคำว่า “Valentine” กลายเป็นคำว่า “วันวาเลนไทน์” หมายถึง วันแห่งความรัก

ตัวอย่าง

- (2) เจ็ดไฉนนะ...เจ็ดไฉ่ ถึงเสียใจ...แต่ไม่เสียฟอร์ม

ข้อความสั้นสำเร็จรูปนี้ มีการนำคำภาษาไทยคำว่า “เสีย” มาใช้ประกอบกับคำภาษาต่างประเทศคำว่า “ฟอร์ม” ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษที่เขียนทับศัพท์ด้วยภาษาไทยมาจากคำเดิมคือคำว่า “form” กลายเป็นคำว่า “เสียฟอร์ม” ในที่นี้เป็นคำสแลง หมายถึง เสียหน้า เสียบุคลิก

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนในการใช้คำภาษาต่างประเทศลักษณะต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5

การใช้คำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการใช้คำภาษาต่างประเทศ	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
การใช้คำภาษาต่างประเทศล้วน ๆ	(296)	(94.27)
-เขียนคำภาษาต่างประเทศโดยตรง	164	52.23
-เขียนด้วยการทับศัพท์	132	42.04
การใช้คำภาษาต่างประเทศประกอบกับคำภาษาไทย	18	5.73
รวม	314	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า ลักษณะภาษาเรื่องการใช้คำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นั้น ปรากฏการใช้คำภาษาต่างประเทศด้วยการเขียนตามคำเดิมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.23 และทับศัพท์คิดเป็นร้อยละ 42.04 และปรากฏการใช้คำภาษาต่างประเทศประกอบกับคำภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 5.73 ของการใช้คำภาษาต่างประเทศทั้งหมด

จากภาพรวมของการใช้คำภาษาต่างประเทศ เห็นได้ชัดเจนว่าผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูปเลือกใช้คำภาษาต่างประเทศมาใช้สื่อความหมายเป็นจำนวนมาก อาจเนื่องมาจากเนื้อหาของข้อความสั้นสำเร็จรูปบางข้อความต้องการสื่อเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่เรารับมาจากต่างประเทศ กอปรกับคำภาษาต่างประเทศที่ใช้เป็นคำที่รู้จักความหมายกันทั่วไป ทำให้ผู้ผลิตเลือกใช้ทั้งรูปคำและความหมายเดิมเพื่อสื่อให้ผู้รับสารเข้าใจโดยตรง

3.1.10 การใช้คำสแลง

คำสแลง หมายถึง ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้กันเฉพาะกลุ่มหรือช่วงเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้องตามหลักภาษา โดยคำสแลงจะช่วยให้การแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น.1140)

การใช้คำสแลงที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป²⁰(SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ คำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากคำเดิม คำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำสแลงที่เกิดจากการผวนคำ คำสแลงที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิมชนิดออกเสียงเน้น ดังนี้

3.1.10.1 คำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากคำเดิม เป็นคำที่เปลี่ยนความหมายไปจาก ความหมายเดิมที่มีในพจนานุกรมไทย ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) โทรไปไม่พบ เหมือนๆ จะหลบหน้า ส.ค.ส. ยังไม่ให้มา ห้ามเบ๊ยวนะ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ คำว่า “เบ๊ยว” เป็นคำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากเดิม ซึ่งหมายถึง มีรูปบิดเบือนไปจากเดิมซึ่งมักมีลักษณะค่อนข้างกลม ในที่นี้ “เบ๊ยว” หมายถึง คดโกง หลอกลวง

ตัวอย่าง

- (2) ปีที่แล้วแห้วตลอด ปีนี้ขอให้พบคนหล่อ คนสวยโอมเพี้ยง

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ คำว่า “แห้ว” เป็นคำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากเดิม ซึ่งหมายถึง ชื่อพืชชนิดหนึ่ง ในที่นี้ “แห้ว” หมายถึง ไม่สมปรารถนา

ตัวอย่าง

- (3) รู้สึกแปลกๆ เจอเธอครั้งแรกวันนี้ ใจเต้นตึกเธอแล้วนี่ รู้ไหม

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ คำว่า “ตึก” เป็นคำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากเดิม ซึ่งหมายถึง เสียงของแข็งกระทบกัน ในที่นี้ “ตึก” หมายถึง พอใจ พึงใจ

²⁰ ดูตัวอย่างข้อความเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก, น. 110-184.

3.1.10.2 คำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ เป็นคำยืมจากคำภาษาต่างประเทศ โดยวิธีการทับศัพท์ คำภาษาต่างประเทศที่ยืมมาจะนำมาใช้ในความหมายพิเศษโดยเฉพาะ ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ขอหอมทีก็ว่า พอสบตาก็หันหนี พอโดนตัวก็มาตี ทีกินฟรีละขอเบิ้ล

จากตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ คำว่า “กินฟรี” เป็นคำสแลงที่เกิดจากการนำคำไทยมาประกอบกับคำภาษาอังกฤษ ในที่นี้ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กัน ส่วนคำว่า “ขอเบิ้ล” เป็นคำสแลงที่เกิดจากการนำคำไทยมาประกอบกับคำภาษาอังกฤษ ในที่นี้ หมายถึง มีความต้องการซ้ำ ๆ

ตัวอย่าง

- (2) กลัวเธอไม่จ๋อก็เจ๊งกันพอดี รับรองปีนี้เป็นเด็กดีให้เธอชื่นใจ

จากตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ คำว่า “เจ๊ง” เป็นคำสแลงที่เกิดจากการทับศัพท์คำในภาษาจีนโดยนำมาใช้ทั้งรูปคำและความหมายเดิม ในที่นี้ หมายถึง พัง ย่อยยับ พ่ายแพ้

ตัวอย่าง

- (3) เธอเป็นคนสังคมชั้นสูง ใคร ๆ ก็เรียกว่าไฮเสี่ยว

จากตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ คำว่า “ไฮเสี่ยว” เป็นคำสแลงที่เกิดจากการนำคำภาษาอังกฤษคือคำว่า “ไฮ” น่าจะมาจากคำว่า “high” หมายถึง สูง เลิศ โดยอนุมานได้จากประโยคที่นำมาข้างหน้าคือ “เธอเป็นคนสังคมชั้นสูง” มาประกอบกับคำว่า “เสี่ยว” ซึ่งเป็นคำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากคำเดิม คือ “เพื่อน” มาเป็นคำสแลงหมายถึง ดูไม่ดี บุคลิกไม่ดี กลายเป็นคำสแลงว่า “ไฮเสี่ยว” หมายถึง ดูแย่มาก บุคลิกแย่มาก ในที่นี้ คำสแลงดังกล่าวมีน้ำเสียงเยาะเย้ยแฝงอยู่ด้วย

3.1.10.3 คำสแลงที่เกิดจากการผวนคำ²¹

การผวนคำ คือ การนำคำตั้งแต่ 2 คำมาสลับตำแหน่งสระหรือพยัญชนะในคำ โดยคำผวนที่ได้จะมีพยางค์แรกคล้ายคำที่มีเสียงเหมือนคำในภาษา เพื่อลงให้ผู้รับสารเข้าใจผิด หากผวนคำกลับจะเข้าใจว่าผู้ส่งสารต้องการสื่อสิ่งใดให้ผู้รับสารทราบ (น้ำทิพย์ ทิมา, 2548, น.77)

ตัวอย่าง

(1) ไ้ย...อิมจิง ขอเธอให้เธอฟังสักหน่อย... "เธอทัก" ก็...รักเธอไง

เธอทัก เป็นคำสแลงที่เกิดจากการผวนคำว่า รักเธอ เพื่อเพิ่มความแปลกใหม่ในการสร้างคำประกอบข้อความ

ตัวอย่าง

(2) หมูอะไรดีเหลือ ? เจลย...หมูพี (หมิพู) !

หมูพี เป็นคำสแลงที่เกิดจากการผวนคำว่า หมิพู ที่เป็นชื่อของตัวการ์ตูนที่เป็น หมิซึ่งเด็ก ๆ จะรู้จักกันดี เพื่อเพิ่มความแปลกใหม่ในการสร้างคำประกอบข้อความ

3.1.10.4 คำสแลงที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิมชนิดออกเสียงเน้น²² คือ คำที่นำมาเติมท้ายด้วย "ส์" เพื่อให้ออกเสียงอย่างคำภาษาอังกฤษซึ่งต้องการให้มีความหมายเน้นว่า "มาก" การศึกษาครั้งนี้ ปรากฏเพียงตัวอย่างเดียว ดังนี้

ตัวอย่าง

เป็นแฟนกันใหม่ แต่ถ้ามีแล้วไม่เป็นไรเป็นชู้กันได้มันส์ดีเหมือนกัน

²¹ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากวิทยานิพนธ์เรื่อง "คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน" ของสุชาดา เทวะผลิน (2531), น. 34.

²² เรื่องเดียวกัน, น. 25.

คำว่า “มันส์” ในข้อความนี้เป็นคำสแลงที่ออกเสียงเน้น โดยการเติมท้ายคำด้วย “ส์” เพื่อแสดงความหมายเน้นว่า “มันมาก”

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนในการใช้คำสแลง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6

การใช้คำสแลงที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการใช้คำสแลง	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
คำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากคำเดิม	63	71.59
คำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ	22	25.00
คำสแลงที่เกิดจากการผวนคำ	2	2.27
คำสแลงที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิมชนิดออกเสียงเน้น	1	1.14
รวม	88	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า ลักษณะภาษาเรื่องการใช้คำสแลงที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นั้น พบการใช้คำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากคำเดิมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.59 รองลงมาคือการใช้คำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 25 การใช้คำสแลงที่เกิดจากการผวนคำคิดเป็นร้อยละ 2.27 และปรากฏการใช้คำสแลงที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิมชนิดออกเสียงเน้นน้อยที่สุดปรากฏเพียงร้อยละ 1.14 ของลักษณะการใช้คำสแลงทั้งหมด

จากภาพรวมการศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) อาจกล่าวได้ว่าการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการต่าง ๆ แสดงให้เห็นความสามารถในการคิดคำใหม่เพื่อสื่ออารมณ์และสิ่งต่าง ๆ ให้มีความแปลกไปจากคำที่ใช้ในภาษา ซึ่งเป็นกลวิธีหนึ่งในการสร้างคำที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้รับสาร และอาจนำไปใช้สื่อสารในกลุ่มเฉพาะต่อไป

ผลการศึกษาเรื่องการใช้คำของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้อาจกล่าวสรุปได้ว่า ผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูปได้เลือกใช้คำลักษณะต่าง ๆ มาช่วยในการนำเสนอข้อความให้น่าสนใจ มีความหลากหลาย และมีความใกล้เคียงกับการสนทนาของผู้ใช้โทรศัพท์

ซึ่งมีการนำคำมาใช้ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการซ้ำเสียงปรากฏเป็นจำนวนมาก อาจเนื่องมาจากการซ้ำช่วยทำให้เกิดเสียงสัมผัสระหว่างคำและประโยค อีกทั้งยังช่วยในการประหยัดพื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่วนการใช้คำภาษาต่างประเทศช่วยให้เรามีคำเรียกสิ่งต่าง ๆ ที่เรารับมาใช้ ในสังคมปัจจุบัน การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติช่วยทำให้การถ่ายทอดเสียงของคำต่าง ๆ มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาพูดที่ใช้ในการสนทนากัน และช่วยทำให้ผู้รับสารได้ยินเสียงของคำผ่านตัวอักษรด้วย ส่วนการใช้คำลงท้ายบางคำก็ช่วยทำให้ผู้รับสารได้ทราบน้ำเสียงซึ่งมักเป็นส่วนประกอบที่ช่วยเสริมให้เข้าใจเจตนาของผู้ส่งสารดีขึ้น การใช้คำกริยาวิเศษณ์มีส่วนช่วยในการอธิบายความรู้สึกต่าง ๆ มีน้ำหนักขึ้น และช่วยทำให้ผู้รับสารประทับใจความหมายของคำนั้นมากยิ่งขึ้น ส่วนการใช้คำอุทานนั้นก็มีส่วนช่วยในการแสดงสภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสารให้ใกล้เคียงกับการสนทนาจริง การใช้อักษรย่อโดยเฉพาะคำในภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประหยัดพื้นที่การสื่อสาร ขณะที่อักษรย่อคำภาษาไทยเป็นกลวิธีที่ช่วยสร้างเนื้อหาให้น่าสนใจอย่างหนึ่ง การใช้คำสแลงมีส่วนช่วยในการสื่ออารมณ์ต่าง ๆ ให้มีรสชาติและแปลก เพื่อใช้สื่อสารเฉพาะกลุ่ม เช่นเดียวกับการใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน ซึ่งเป็นลักษณะภาษาที่ไม่ปรากฏการใช้ในภาษามาตรฐานก็มีส่วนช่วยทำให้ข้อความแปลก สะดุดตา และดึงดูดความสนใจจากผู้รับสารได้ดี ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างสรรค์คำเพื่อให้เหมาะกับวิธีการสื่อสารหรือสื่อที่ใช้เป็นช่องทางในการสื่อสาร และเพื่อต้องการให้ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่รู้สึกคุ้นเคยกับข้อความและเลือกข้อความเหล่านี้ไปใช้ตามทัศนคติ ความเชื่อ และตามระดับความสัมพันธ์ของคู่สื่อสารแต่ละคู่

3.2 การใช้สำนวน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546, น.1187) ได้ให้ความหมายศัพท์คำว่า “สำนวน” หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียง โวหาร บางทีก็ใช้ว่าสำนวนโวหาร ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาอย่างช้านาน และมีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ อีกทั้งเป็นถ้อยคำที่มีความหมายเฉพาะพิเศษ หมายถึงคำพังเพยและภาษิตด้วย

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูปในเรื่องสำนวนนั้น ปรากฏการใช้สำนวน 2 ลักษณะ คือ การใช้สำนวนเดิม และการใช้สำนวนใหม่ ดังนี้

3.2.1 การใช้สำนวนเดิม

การใช้สำนวนเดิม²³ หมายถึง การใช้สำนวนไทยที่มีในภาษาไทยมานานแล้ว และใช้สืบทอดต่อกันมาโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อความใด ๆ ในสำนวนเลย ตลอดทั้งมีความหมายตรงตามสำนวนเดิมที่นำมาใช้ทุกประการ

ในการศึกษาครั้งนี้ พบการนำสำนวนเดิมมาใช้จำนวน 10 ครั้ง ได้แก่สำนวนว่า ตายทั้งเป็น จบจาก ไวไฟ พ่อพวงมาลัย สวมเขา ก้างขวางคอ สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ที่ยังหลงเหลือคือลมหายใจ แต่เธอรูจักคำนี้ใหม่...ตายทั้งเป็น

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้สำนวนคำว่า “ตายทั้งเป็น” หมายถึง มีชีวิตอยู่อย่างหาความสุขไม่ได้ ในที่นี้ สำนวนดังกล่าวอยู่ในข้อความที่ต้องการสื่อเนื้อหาเชิงเสียดสีประชดประชันผู้รับสาร โดยเปรียบเทียบความเจ็บปวดที่ผู้ส่งสารได้รับว่าเหมือนคนที่มีชีวิตอยู่อย่างทรมานเสมือนคนตายไปแล้ว

ตัวอย่าง

(2) เพราะถ้าทนโดยที่เธอไม่เห็นคุณค่า ก็น่าจบจากเฮ้ยคำลากันเสียที

²³ ในการพิจารณาว่าสำนวนหนึ่งสำนวนใดเป็นสำนวนเดิมนั้น ผู้วิจัยจะตรวจสอบว่ามีสำนวนดังกล่าวปรากฏในพจนานุกรมและหนังสือต่อไปนี้หรือไม่

1. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
2. พจนานุกรมไทย ของมานิต มานิตเจริญ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 17 พ.ศ. 2543
3. สำนวนไทย ของกาญจนาศุภนัฏ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2515
4. ภาสิด คำพิงเหย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พิมพ์ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2539

กรณีที่สำนวนใดมีรูปหรือความหมายบางส่วนไม่ตรงกับพจนานุกรมและหนังสือข้างต้น ผู้วิจัยจะถือว่าสำนวนดังกล่าวเป็นสำนวนใหม่ โดยอาจมีการเปลี่ยนรูปคำแต่ความหมายเหมือนเดิม หรือมีรูปเหมือนสำนวนเดิมแต่ความหมายเปลี่ยนไปตามบริบทข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้สำนวนคำว่า “จบฉาก” หมายถึง จบสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีความเกี่ยวข้องกันต่อไป ในที่นี้ สำนวนดังกล่าวอยู่ในข้อความที่ต้องการสื่อการติดต่อว่าประชิดประชันผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารได้กล่าวให้ผู้รับสารทราบถึงสิ่งที่ตนไม่พอใจ และบอกสิ่งที่ตนจะกระทำหากผู้รับสารไม่เปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้น คือ เลิกเกี่ยวข้องกับผู้รับสาร

ตัวอย่าง

(3) นึกจะไปก็ไปนึกจะมาก็มาบ้าหรือโง่ พอเถอะนะพอพวงมาลัยหยุดชะงัก

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้สำนวนคำว่า “พอพวงมาลัย” หมายถึง ผู้ชายที่ไม่ยอมทำงานเป็นหลักฐานแต่ใช้ชีวิตตามสบาย ไม่รับผิดชอบอะไร ในที่นี้นำสำนวนดังกล่าวมาใช้ในข้อความเพื่อแสดงการเสียดสีประชิดประชันผู้รับสารโดยการเปรียบเทียบให้รู้พฤติกรรมที่ผู้ส่งสารรู้สึกไม่พอใจอย่างชัดเจนดังประโยคที่ว่า “นึกจะไปก็ไปนึกจะมาก็มาบ้าหรือโง่” และบอกให้ผู้รับสารเลิกกระทำพฤติกรรมดังกล่าวด้วยดังวลีที่ว่า “พอเถอะ...หยุดชะงัก”

3.2.2 การใช้สำนวนใหม่

การใช้สำนวนใหม่ หมายถึง การนำสำนวนที่ไม่ปรากฏในกลุ่มสำนวนเดิมมาใช้ เพื่อช่วยสื่อความหมายทำนองเปรียบเทียบให้มีความหมายลึกซึ้ง และช่วยให้เห็นภาพชัดเจน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้สำนวนใหม่ 2 ลักษณะคือ สำนวนใหม่ที่ดัดแปลงรูปมาจากสำนวนเดิมและสำนวนใหม่ที่เปลี่ยนความหมายไปตามบริบท พบการใช้สำนวนจำนวน 11 ครั้ง ได้แก่ ตบมือข้างเดียว การมีแฟนเป็นลาภอันประเสริฐ ที่ชอบที่ชอบ คนมีไฟ ดูละครดูแล้วย้อนดูตัว รักเขาข้างเดียว นักเดินเท้าไฟ ปล่อยนกลปล่อยปลา ขึ้นคานสะพานไม่ทอด ดังนี้

3.2.2.1 สำนวนใหม่ที่ดัดแปลงรูปมาจากสำนวนเดิม

สำนวนใหม่ที่ดัดแปลงรูปมาจากสำนวนเดิม หมายถึง การนำสำนวนเดิมมาใช้ โดยการดัดแปลงรูปบางส่วนด้วยการเติมคำ ตัดคำ หรือมีการเปลี่ยนแปลงคำหรือวลีบางส่วน แต่ยังคงมีความหมายเหมือนหรือคล้ายกับสำนวนเดิม ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) การมีแฟนเป็นลาภอันประเสริฐ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้สำนวนในประโยคที่ว่า “การมีแฟนเป็นลาภอันประเสริฐ” ซึ่งดัดแปลงรูปมาจากสำนวนเดิมคือ “ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ” และนำมาสื่อในความหมายคล้ายกับสำนวนเดิม คือ การบอกให้ผู้รับสารทราบว่าสิ่งหนึ่งที่ทำให้คนมีความสุขอย่างยิ่งนั่นก็คือ “การไม่มีโรค” ทำนองเดียวกันกับสำนวนใหม่ที่กล่าวว่า “การมีแฟนย่อมทำให้คนมีความสุขเปรียบเป็นลาภที่ดีที่สุด”

ตัวอย่าง

(2) ดูละคร ดูแล้วย้อนดูตัว เห็นพระเอกนางเอกจุใจกัน คงมีวันฉันจะจุใจเธอ

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้สำนวนที่ว่า “ดูละคร ดูแล้วย้อนดูตัว” ซึ่งดัดแปลงรูปมาจากสำนวนเดิมคือ “ดูหนังดูละครแล้วย้อนดูตัว” แต่ยังคงมีความหมายทำนองเดียวกับสำนวนเดิมที่ว่า “มองตัวอย่างสิ่งต่าง ๆ และเลือกนำมาปฏิบัติหรือละเว้นการกระทำ” ในที่นี้ สำนวนใหม่ดังกล่าวอยู่ในบริบทข้อความที่มุ่งแสดงการรำพึงรำพันในความปรารถนาเรื่องความรักของผู้ส่งสารที่ถูกกระตุ้นจากการชมละคร และคาดหวังว่าจะเป็นเหมือนพระเอกนางเอก

ตัวอย่าง

(3) คบมือข้างเดียวมันก็ดั่งไม้ได้ หากสะพานไม่ทอดข้ามไป ใครจะกล้าข้ามมา

ข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ ปรากฏการใช้สำนวนที่ว่า “สะพานไม่ทอดข้ามไป” ซึ่งดัดแปลงรูปมาจากสำนวนเดิมคือ “ทอดสะพาน” ที่มีความหมายว่าเป็นสื่อสายให้โอกาสเข้าทำการติดต่อทำความรู้จัก ในที่นี้สำนวนดังกล่าวถูกนำมาใช้ในความหมายเชิงปฏิเสธที่ว่า “ไม่เปิดโอกาสให้เข้ามาทำการติดต่อหรือทำความรู้จักกัน” นอกจากนี้ ยังมีการนำสำนวนเดิมมาใช้ได้แก่สำนวนว่า “คบมือข้างเดียว” หมายถึง รักเขาข้างเดียวไม่ได้รับไม้ตรีตอบ ทำไปฝ่ายเดียว

3.2.2.2 จำนวนใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนบริบท

จำนวนใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนบริบท หมายถึง การนำจำนวนที่มีในภาษามาใช้ โดยยังคงรูปจำนวนไว้ แต่ความหมายจะเปลี่ยนไปตามบริบทของข้อความเกิดเป็นจำนวนใหม่ ดังนี้

ตัวอย่าง

นายชอบที่ไหนก็ขอให้ไปที่ชอบที่ชอบ

จากตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูปข้างต้นนี้ จำนวนที่ว่า “ไปที่ชอบที่ชอบ” ในบริบทนี้ เปลี่ยนความหมายไปจากจำนวนเดิมที่หมายถึง คำได้ผี แต่ในที่นี้ หมายถึง ไปให้พ้นหน้า ไม่ต้องพบเจอกัน โดยจำนวนดังกล่าวอยู่ในบริบทข้อความที่ต้องการสื่อความหมายเชิงหยอกล้อกับคู่สื่อสาร

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนในการใช้จำนวนรูปแบบต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7

การใช้จำนวนที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการใช้จำนวน	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ (ครั้ง)	ร้อยละ
การใช้จำนวนเดิม	10	47.62
การใช้จำนวนใหม่	11	52.38
รวม	21	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า การใช้จำนวนที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นั้น ปรากฏการใช้จำนวนเดิมและจำนวนใหม่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน พบการใช้จำนวนเดิมร้อยละ 47.62 และปรากฏการใช้จำนวนใหม่คิดเป็นร้อยละ 52.38 จากตัวอย่างการใช้จำนวนในการศึกษาครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าผู้ผลิตข้อความเลือกนำจำนวนที่รู้จักกันทั่วไปมาใช้ แม้ว่าจะมีการดัดแปลงจำนวนเดิมหรือนำมาใช้ในบริบทใหม่บ้าง แต่ก็ไม่นิยมการสร้างจำนวนใหม่ขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้ใช้ข้อความเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อมากที่สุด เนื่องจากการสื่อสารผ่านสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่มี

พื้นที่ในการขยายความน้อยมาก นอกจากนี้ การใช้สำนวนทั้งสองลักษณะยังช่วยทำให้ข้อความสั้นกระชับ แต่สื่อความหมายครอบคลุม โดยไม่ต้องใช้คำอธิบายมาก และช่วยประหยัดพื้นที่ในการสื่อสารอีกด้วย

3.3 การใช้ภาพพจน์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546,น.820) ได้อธิบายคำว่า “ภาพพจน์” หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นสำนวนโวหารทำให้นักเห็นเป็นภาพ ถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิงเป็นโวหารมีเจตนาให้มีประสิทธิผลต่อความคิดความเข้าใจให้จินตนาการและถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งกว่าการบอกเล่าที่ตรงไปตรงมา

สำหรับภาพพจน์ที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น เป็นการนำคำหรือกลุ่มคำที่ช่วยทำให้เกิดภาพในจินตนาการ ซึ่งมักเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวหรือเรื่องราวในชีวิตประจำวันขณะนั้น ๆ มาเป็นส่วนประกอบของข้อความ เพื่อบรรยายอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ โดยกลวิธีนี้ช่วยสร้างความกระจ่างและทำให้เข้าใจความหมายของข้อความได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ข้อความ ดังนี้

3.3.1 อุปมา (Simile)

อุปมา คือ การใช้ความเปรียบเทียบอธิบายลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งที่นำมาใช้เป็นความเปรียบนั้นเป็นสิ่งที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว นำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงด้านเดียว และใช้คำเชื่อมแสดงการเปรียบเทียบไว้อย่างชัดเจน เช่น คล้ายเหมือน ดัง ดัง ราว เหมือน (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.11) ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ความรู้เปรียบเสมือนชุดชั้นใน ทุกคนควรสวมใส่ แต่ไม่ควรโอ้อวด

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความได้สร้างความเปรียบเทียบที่แปลกไปจากขนบเดิมที่ว่า ความรู้เปรียบเสมือนอาวุธ ในที่นี้ ได้เปรียบเทียบ “ความรู้” ว่าเหมือนกับ “ชุดชั้นใน” เพราะความรู้เป็นสิ่งที่พึงมีไว้ประดับทุกผู้ทุกคน แต่ไม่ควรนำมาอวดอ้างว่าตนดีเด่นกว่าผู้อื่น ๆ เหมือนกับ

ชุดชั้นในที่จะใส่ไว้ข้างในไม่ควรเปิดให้คนอื่นเห็น กลวิธีการเปรียบเทียบนี้ช่วยทำให้ผู้รับสารเกิดมโนภาพ และเข้าใจความหมายของข้อความได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

(2) หากความคิดถึงเป็นเหมือนยาต้ม ชื่นคงเป็นลมตลอดเวลา

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความได้เปรียบ “ความคิดถึง” ว่าเหมือนกับ “ยาต้ม” โดยได้เปรียบกับคุณสมบัติของยาต้มซึ่งช่วยแก้อาการเป็นโรคลม และบอกว่าตนยอมเป็นโรคลมตลอดเวลาเพื่อให้ได้มยาต้มเหมือนกับความคิดถึงของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสารตลอดเวลาเช่นกัน โดยการใช้ความเปรียบดังกล่าวมีส่วนช่วยในการสื่อความรู้สึกให้เด่นชัดเป็นรูปธรรมและสามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งการใช้ความเปรียบนี้ยังช่วยทำให้การบอกความรู้สึก “คิดถึง” มีความแปลกสะตูดตาและดึงดูดความสนใจของผู้รับสารด้วย

ตัวอย่าง

(3) ถ้าความห่วงใยเปรียบได้ดั่งไม้บรรทัด คงเป็นไม้บรรทัดที่ยาวที่สุดในโลก

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความได้เปรียบ “ความห่วงใย” ว่าเหมือนกับ “ไม้บรรทัด” และเป็นไม้บรรทัดที่ยาวที่สุดในโลก ซึ่งหมายถึงความห่วงใยนั้นมีมากมายจนแทบประเมินมิได้ เพื่อต้องการประมาณค่าของความรู้สึกซึ่งเป็นนามธรรมให้กลับกลายเป็นสิ่งที่วัดประเมินค่าได้ เหล่านี้เป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมใจความสำคัญของข้อความให้เด่นชัดยิ่งขึ้น และก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อ่านข้อความ

3.3.2 อุปลักษณ์ (Metaphor)

อุปลักษณ์ คือ การนำของที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกันกับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายเทียบเพื่อให้เกิดจินตนาการที่กว้างไกลโดยไม่ใช้คำแสดงการเปรียบเทียบ แต่สามารถรับรู้ได้โดยนัยว่าหมายถึงสิ่งใด (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.11) ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) หากแผ่นฟ้าคือกระดาด จะวาดหัวใจให้เต็มฟ้าประดับด้วยรักแล้วส่งให้เธอ

จากตัวอย่างผู้ผลิตข้อความได้เปรียบ “แผ่นฟ้า” เป็น “กระดาด” ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการเปรียบเทียบเนื้อหาของกระดาดว่าหากมีความกว้างใหญ่เท่าท้องฟ้าแล้ว ผู้ส่งสารจะวาดหัวใจของตนเองให้เต็มฟ้าเพื่อแสดงให้รู้ว่าผู้ส่งสารรักผู้รับสารมากมาย ซึ่งความเปรียบดังกล่าวจะช่วยทำให้ผู้รับสารเกิดจินตนาการและรับรู้ความรู้สึกของผู้ส่งสารได้ง่ายขึ้น

ตัวอย่าง

- (2) เธอน่ารักใคร ๆ ปองหมาย ขอไว้แนบกาย เป็นกระสอบทรายให้ข้อมมือ

จากตัวอย่างผู้ผลิตข้อความได้เปรียบ “เธอ(ผู้รับสาร)” เป็น “กระสอบทราย” ทั้งนี้ ผู้ผลิตต้องการสร้างข้อความที่มุ่งแสดงการหยอกล้อ เพื่อสร้างความชวนหัวให้แก่ผู้รับสารด้วยการใช้ความเปรียบที่มีความหมายตรงข้ามกันระหว่างประโยคข้างหน้าที่ว่า “เธอน่ารักใคร ๆ ปองหมาย” และประโยคข้างท้ายที่ว่า “(เธอ) เป็นกระสอบทราย” ซึ่งการใช้ความเปรียบดังกล่าวช่วยทำให้ผู้รับสารเข้าใจและจินตนาการตามได้

ตัวอย่าง

- (3) ผู้หญิงคือต้นไม้ ผู้ชายคือคนสวน ต้นไม้แสนยั่วยวน คนสวนเลยฟัน

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความได้เปรียบ “ผู้หญิง” เป็น “ต้นไม้” และเปรียบ “ผู้ชาย” เป็น “คนสวน” เพื่อสื่อเจตนาของผู้ส่งสารที่ต้องการกล่าวเสียดสีประชดประชันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้หญิงคือ “ยั่วยวน” โดยอาศัยความเปรียบดังกล่าวเพื่อลดความรุนแรงของสิ่งที่ผู้ส่งสารกล่าวถึง

3.3.3 บุคลาธิษฐาน (Personification)

บุคลาธิษฐาน คือ เป็นความเปรียบเทียบที่นำเอาความรู้สึกนึกคิด จิตใจ ลักษณะกิริยาอาการของมนุษย์ไปใส่ในสรรพสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ทำให้ดูเหมือนว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงความรู้สึกนึกคิดและอากัปกริยาต่าง ๆ ได้เหมือนมนุษย์ (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.12) ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ฟ้าสีสวย เมฆก็ขาวหม่น ดวงดาวยังอึม ฉันคิดถึงเธอรู้ไหมคนดี

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความสร้างสรรค์ให้ “เมฆ” ซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิตทำอาการ “หม่น” และสร้างให้ “ดาว” ทำอาการ “อึม” ซึ่งคำว่า “หม่น” และ “อึม” เป็นอาการที่มักใช้กับบุคคล แต่ในที่นี้ผู้ผลิตข้อความจงใจคำเหล่านี้มาใช้สร้างข้อความให้แปลก เพื่อให้สะดุดความสนใจของผู้รับสาร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อความรู้สึกที่ผู้ส่งสารมีต่อผู้รับสารคือคิดถึง

ตัวอย่าง

- (2) เจ้ามือถือตัวน้อยบอก...เจ้านายน้อยว่า คิดถึง

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความสร้างสรรค์ให้ “เจ้ามือถือ” ซึ่งเป็นอุปกรณ์สื่อสารไร้สาย กระทำกริยา “บอก” เสมือนว่าเป็นบุคคลมาช่วยสร้างเรื่องราวให้แปลก เพื่อให้สะดุดความสนใจของผู้รับสาร ในที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการสื่อความรู้สึกของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสารคือคิดถึง

ตัวอย่าง

- (3) ถามดาวไม่ตอบฉัน ถามจันทร์ก็เมินหน้าหนี อยู่ไหนคนดีคิดถึงจัง

จากตัวอย่างผู้ผลิตข้อความสร้างสรรค์ให้ “ดาว” และ “จันทร์” ซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิต กระทำกริยาเสมือนว่าเป็นบุคคล คือ “ไม่ตอบ” และ “เมินหน้าหนี” ตามลำดับ ทำให้เห็นภาพว่าแม้แต่ดาวและดวงจันทร์ที่อยู่บนท้องฟ้ายังปฏิเสธที่จะบอกที่อยู่ของเธอ ฉันจึงคิดถึงเธอเหลือเกิน เพื่อสร้างบรรยากาศในการสื่อสาร และช่วยให้ผู้รับสารเกิดจินตนาการตามไปกับข้อความนั้น

3.3.4 อติพจน์ (Hyperbole)

อติพจน์²⁴ คือ การนำสิ่งที่เกินความจริงมาเปรียบกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงเพื่อให้ได้ความรู้สึกได้อารมณ์และมุ่งผลทางด้านจิตใจมากกว่าข้อเท็จจริง (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.12) ดังนี้

²⁴ ในที่นี้ “อติพจน์” บางตำราเรียกว่า “อติพจน์”

ตัวอย่าง

- (1) แม้ไม่ได้คิดถึงทุกครั้งที่หลับตาแต่ก็คิดถึงตลอดเวลาที่หายใจ

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความสร้างสรรค์ข้อความที่เกี่ยวกับความคิดถึงให้มีความเกินจริงที่ว่า “คิดถึงตลอดเวลาที่หายใจ” เพื่อต้องการเพิ่มน้ำหนักให้กับข้อความ และช่วยให้ผู้รับสารรู้สึกประทับใจในความรู้สึกดี ๆ ของผู้ส่งสารมากขึ้น

ตัวอย่าง

- (2) ห่วงหาเธอทั้งหลับและตื่น ไม่ว่าจะนั่งจะยืนก็คิดถึงเธอ

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความสร้างสรรค์ข้อความเกี่ยวกับความห่วงใย ห่วงหาอาทร ให้มีความเกินจริงที่ว่า “ห่วงหา...ทั้งหลับและตื่น” และ “จะนั่งจะยืนก็คิดถึงเธอ” เพื่อต้องการเพิ่มน้ำหนักให้กับข้อความ และต้องการให้ผู้รับสารเกิดความประทับใจความหมายของข้อความยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

- (3) หมื่นล้านคำดี ๆ ส่งมาทักทายเธอคนนี้ คนดี...ที่ห่วงใย

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความสร้างสรรค์ข้อความเกี่ยวกับการทักทายกันให้มีความเกินจริงด้วยการนำคำบอกจำนวนมาช่วยเพิ่มความหมายของข้อความให้น้ำหนักแน่นยิ่งขึ้นที่ว่า “หมื่นล้าน” (คำดี ๆ) เพื่อช่วยทวีความซาบซึ้งใจให้แก่ผู้รับสาร

3.3.5 การกล่าวเพ้อความ (Allusion)

การกล่าวเพ้อความ²⁵ คือ การนำบุคคล หรือเหตุการณ์ หรือข้อความตอนใดตอนหนึ่งในนิทานหรือวรรณกรรมวรรณคดีอื่น ๆ มากล่าวอ้างถึงในงานเขียนของตน (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.13) ดังนี้

²⁵ ในที่นี้ “การกล่าวเพ้อความ” บางตำราเรียกว่า “การอ้างถึง”

ตัวอย่าง

(1) anaconda รัต twister พัดแตกสลาย men in black ยิ่งตาย ไม่วายรักเธอ

จากตัวอย่าง anaconda , twister , men in black เป็นชื่อภาพยนตร์ต่างประเทศ 3 เรื่อง เป็นภาพยนตร์ที่รู้จักกันดีในขณะนั้นมากกล่าวทำความเข้าใจในข้อความ เพื่อช่วยให้ผู้รับสารสามารถตีความเจตนาของผู้ส่งสารได้กระจ่างขึ้น ทำนองว่าไม่ว่าจะเกิดเหตุร้ายใด ๆ ขึ้นแก่ฉัน แม้จะถึงแก่ความตายแต่ฉันก็จะรักเธอ เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงกับรายละเอียดหรือแนวเรื่องของภาพยนตร์ดังกล่าว

ตัวอย่าง

(2) เธอช่างงามเหมือนนางในวรรณคดี ไม่ใช่ใครมีผีเสื้อสมุทร ใจละ

จากตัวอย่าง “ผีเสื้อสมุทร” เป็นการนำเอาชื่อตัวละครเด่นในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ที่เป็นยักษ์แต่แปลงร่างเป็นหญิงสาวงดงามมากกล่าวทำความเข้าใจในข้อความ เพื่อช่วยให้ผู้รับสารสามารถจินตนาการและเข้าใจเจตนาของผู้ส่งสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

(3) แคทอยู่นอกสายตา น้องจินมาได้ มีแต่เธอในใจ รักมากมายจริง ๆ

“แคทอยู่นอกสายตา น้องจิน” เป็นข้อความที่กล่าวทำความเข้าใจ คือ มีการนำเอาชื่อนักร้องสาวสวยที่มีชื่อเสียง 2 คน คือ แคทลียา อิงลิช และจินตหรา พูนลาภ ซึ่งเป็นนักร้องที่รู้จักกันดีขณะนั้นมาประกอบข้อความว่าขนาดนักร้องสาว มีความสวย และมีชื่อเสียงโด่งดังจะเป็นที่ชื่นชมของคนอื่น ๆ แต่ก็ไม่ได้มีอิทธิพลต่อฉัน เพราะในใจฉันนั้นมีแต่เธอและรักเธอเท่านั้น เป็นการเพิ่มสีสันความแปลกใหม่ให้แก่ข้อความ และทำให้ผู้รับสารเข้าใจเจตนาของผู้ส่งสารได้ดียิ่งขึ้น

3.3.6 ปฏิกิริยา (paradox)

ปฏิกิริยา คือ การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้งกันมากล่าวเปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดความหมายที่ชัดเจน (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.13) ดังนี้

ตัวอย่าง

แค่เพียงเธอไม่มาห่วยโย คนเข้มแข็งก็ร้องไห้...เสียน้ำตา

“คนเข้มแข็งก็ร้องไห้...เสียน้ำตา” เป็นข้อความที่สร้างขึ้นโดยใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน คือ “คนเข้มแข็ง” กับ “ร้องไห้เสียน้ำตา” ซึ่งในความจริงแล้วคนที่เข้มแข็งจะไม่ค่อยจะแสดงอาการของความอ่อนแอหรือร้องไห้ ดังนั้น การที่คนเข้มแข็งยังร้องไห้ เพราะเพียงเธอไม่ห่วยโยนั้น แสดงว่าเธอมีความสำคัญต่อคนเข้มแข็งคนนั้นมาก (ในที่นี้คือผู้ส่งสาร) กล่าวได้ว่า ความขัดแย้งของสิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้ข้อความมีความโดดเด่นชัดเจนขึ้น และช่วยโน้มน้าวใจผู้อ่านสารนั้นด้วย

3.3.7 ปฏิจา (rhetorical question)

ปฏิจา²⁶ หมายถึง การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ถามเพื่อจะเรียกร้องความสนใจหรือกระตุ้นให้ผู้รับสารคิด ต้องการใช้เพื่อย้ำใจความสำคัญของข้อความให้เด่นชัดขึ้น (วารุณี พลบูรณ์, 2542, น.14) ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ฟ้ากว้างหรือว่าความห่างไกล ใจเปลี่ยนไปหรือว่าใครเปลี่ยนแปลง

จากตัวอย่างข้อความที่ว่า “ฟ้ากว้างหรือว่าความห่างไกล” และ “ใจเปลี่ยนไปหรือว่าใครเปลี่ยนแปลง” นั้น เสนอในรูปแบบของประโยคคำถามที่มีความบอกให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีคำแสดงการถามคือ “หรือ” แต่ผู้ส่งสารไม่ได้ต้องการคำตอบจากผู้รับสาร ในที่นี้ มีเจตนาที่จะย้ำหรือสะกิดใจผู้รับสารให้ทบทวนความคิดหรือการกระทำบางอย่าง

ตัวอย่าง

(2) ทำไมคนอ้วนมีพุง งูมี 7 สี แขกขายโรตี่ ทำไมฉันคนนี้รักเธอ

²⁶ ในที่นี้ “ปฏิจา” บางตำราเรียกว่า “คำถามเชิงวาทศิลป์”

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความได้นำรูปแบบของประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำแสดงการถามคือ “ทำไม” มาใช้ในการบอกความรู้สึกซึ่งเป็นสาระสำคัญของข้อความ คือ “ฉันคนนี้รักเธอ” โดยการตั้งคำถามนี้ได้ต้องการคำตอบว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น แต่ต้องการใช้กลวิธีดังกล่าวมาช่วยสร้างความประทับใจ และช่วยเน้นข้อความให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

(3) บนฟ้ามีดาวมากมายแต่เพื่อไหมในใจฉันไม่มีใครนอกจากเธอ

จากตัวอย่าง ผู้ผลิตข้อความสั้นได้นำรูปแบบของประโยคคำถามที่มีคำว่า “ไหม” มาช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึก โดยมีได้ต้องการตั้งคำถามให้ตอบว่าจะเชื่อหรือไม่ แต่ต้องการใช้เพื่อเพิ่มน้ำหนักให้แก่ข้อความและก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้รับสาร

จากการศึกษาข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรากฏสัดส่วนในการใช้ภาพพจน์ชนิดต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8

การใช้ภาพพจน์ที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะการใช้ภาพพจน์	จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏ	ร้อยละ
1. ปรากฏา	168	62.45
2. อธิพจน์	48	17.84
3. อุปมา	23	8.55
4. อุปลักษณะ	13	4.83
5. การกล่าวเท็จความ	11	4.09
6. บุคลาธิษฐาน	5	1.86
7. ปฏิทรรศน์	1	0.37
รวม	269	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) เลือกใช้ภาพพจน์หลายชนิด เป็นกลวิธีในการสร้างสรรค์ข้อความ พบการใช้ปฏิจจนามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.45 รองลงมาคืออริพจน์คิดเป็นร้อยละ 17.84 อุปมาคิดเป็นร้อยละ 8.55 อุปลักษณะคิดเป็นร้อยละ 4.83 การกล่าวเท็จความคิดเป็นร้อยละ 4.09 บุคลาธิษฐานคิดเป็นร้อยละ 1.86 และปรากฏ การเลือกใช้ปฏิทรรศน์น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.37 จากสัดส่วนการเลือกใช้ภาพพจน์ข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าผู้ผลิตข้อความนิยมสร้างสรรค์ข้อความด้วยการตั้งคำถามที่เรียกว่าปฏิจจนา เนื่องจากเป็นกลวิธีที่ช่วยเร้าปฏิสัมพันธ์จากผู้รับสารได้เป็นอย่างดี โดยการถามจะช่วยเรียกร้อง ความสนใจจากผู้รับสารและกระตุ้นให้ผู้รับสารคิดตามสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อให้ทราบ ซึ่งการถามดังกล่าวไม่ได้ต้องการการตอบรับหรือตอบปฏิเสธใด ๆ แต่เป็นกลวิธีหนึ่งที่ผู้ผลิต ข้อความใช้เพื่อบอกเล่าเรื่องราวและความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้ส่งสาร ส่วนกลวิธีการกล่าวเกินจริง การกล่าวยกตัวอย่าง การกล่าวเท็จความคิด การสมมุติให้สิ่งต่าง ๆ ทำกิริยาเหมือนบุคคล และ การยกตัวอย่างที่ขัดแย้งกันก็มีส่วนช่วยในการสร้างข้อความให้มีความหลากหลาย แปลก สะดุด ความสนใจผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

จากการศึกษาลักษณะการใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป SMS ที่ผู้วิจัยได้ แสดงไว้ในข้างต้นนั้น สามารถสรุปให้เห็นสัดส่วนของการใช้ภาษาลักษณะต่าง ๆ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9
การใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อความต้นสำเนา (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะภาษา	ลักษณะการใช้ภาษาย่อย	จำนวนตัวอย่าง (ครั้ง)	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด (ครั้ง)	ร้อยละ
1. การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน	-	21	21	0.46
2. การละ	1) การละประธาน 2) การละกรรม	843 190	1,033	22.85
3. การใช้คำลงท้าย	-	313	313	6.92
4. การใช้คำกริยาวิเศษณ์	-	106	106	2.35
5. การใช้คำอุทาน	-	30	30	0.66
6. การใช้คำที่จะทดเปลี่ยนไปจากปกติ	1) การทดเปลี่ยนเสียงของคำ 2) สระแปลก 3) พยัญชนะแปลก 4) วรรณยุกต์แปลก 5) พยัญชนะมากกว่าหนึ่ง	90 57 26 8 2	183	4.05

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อความต้นสำเนา (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะภาษา	ลักษณะการใช้ภาษาย่อย	จำนวนตัวอย่าง (ครั้ง)	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด (ครั้ง)	ร้อยละ
7. การใช้อักษรย่อ	1) อักษรย่อคำในภาษาอังกฤษ 2) อักษรย่อคำในภาษาไทย	89 4	93	2.06
8. การซ้ำ	1) การซ้ำเสียง 2) การซ้ำคำ 3) การซ้ำโครงสร้าง 4) การซ้ำความหมาย	1,724 244 91 3	2,062	45.62
9. การใช้คำภาษาต่างประเทศ	-คำภาษาต่างประเทศล้วนๆ 1) ทับศัพท์ด้วยอักษรไทย 2) เขียนตามคำภาษาต่างประเทศเดิม -คำภาษาต่างประเทศประกอบคำไทย	(283) 164 119 18	301	6.66

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่

ลักษณะภาษา	ลักษณะการใช้ภาษาย่อย	จำนวนตัวอย่าง (ครั้ง)	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด (ครั้ง)	ร้อยละ
10. การใช้คำสแลง	1) คำที่เปลี่ยนความหมายเดิม	63	88	1.95
	2) คำมาจากภาษาต่างประเทศ	22		
	3) คำที่เกิดจากการยืมคำ	2		
	4) คำที่ออกเสียงเน้น	1		
11. การใช้สำนวน	1) สำนวนเดิม	10	21	0.46
	2) สำนวนใหม่	11		
12. การใช้ภาพพจน์	1) ปฏิพจน์	168	269	5.95
	2) อธิพจน์	48		
	3) อุปมา	23		
	4) อุปสัทพจน์	13		
	5) การกล่าวเพ้อความ	11		
	6) บุคลาธิษฐาน	5		
	7) ปฏิทรรศน์	1		
รวม		4,520	4,520	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า การใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น การซ้ำปรากฏมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.62 เป็นการซ้ำเสียงมากที่สุด รองลงมาคือการละปรากฏร้อยละ 22.85 เป็นการละประธานมากที่สุด รองลงมาจากคำและการละคือการใช้คำลงท้ายปรากฏร้อยละ 6.92 การใช้คำภาษาต่างประเทศปรากฏร้อยละ 6.66 เป็นการเขียนตามแบบภาษาต่างประเทศมากที่สุด การใช้ภาพพจน์ปรากฏร้อยละ 5.95 เป็นการใช้นำพจน์แบบปฏิปจน์มากที่สุด การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติปรากฏร้อยละ 4.05 เป็นการกลมกลืนเสียงของคำมากที่สุด การใช้คำกริยาวิเศษณ์ปรากฏร้อยละ 2.35 การใช้อักษรย่อปรากฏร้อยละ 2.06 เป็นการใช้อักษรย่อบ้างในภาษาต่างประเทศมากที่สุด การใช้คำสแลงปรากฏร้อยละ 1.95 เป็นคำสแลงที่เปลี่ยนความหมายมาจากคำเดิมมากที่สุด การใช้คำอุทานปรากฏร้อยละ 0.66 การใช้สำนวนปรากฏร้อยละ 0.46 เป็นการใช้นำนวนเดิมและสำนวนใหม่ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน และมีการใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 0.46 ของการใช้ภาษาทั้งหมด

จากผลการศึกษาข้างต้น อาจกล่าวสรุปได้ว่าลักษณะภาษาของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ภาษาไทยที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่มีความหลากหลายและใกล้เคียงกับภาษาที่ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ใช้นานานทั่วไป โดยแสดงออกด้วยรูปภาษาเรื่องการละ การใช้คำลงท้าย การใช้คำกริยาวิเศษณ์ การใช้คำอุทาน การใช้คำที่สะกดแปลกไปจากปกติ การใช้อักษรย่อ การซ้ำ การใช้คำที่ปกติไม่ปรากฏร่วมกัน การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำสแลง การใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์ประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้ที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่รู้สึกคุ้นเคยกับข้อความสั้นสำเร็จรูปเสมือนว่าเป็นการสื่อสารที่ใช้ปฏิสัมพันธ์กันในสังคม และนำไปสู่การเลือกใช้ข้อความดังกล่าวเพื่อสื่อสารกันในบางสถานการณ์ที่ไม่ต้องการหรือไม่สามารถสื่อสารด้วยเสียงตามปกติได้